

LAIMINGESNIŲ NAUJŲJŲ 2012 METŲ!

1919 m. sausio 1 d. pirmą kartą Lietuvos kariuomenės savanoriai Kazys Škirpa, Petras Gužas, Jonas Nistelis, Stasys Butkus, Albinas Rauba, Romualdas Marcalis, Pranas Plauska, Jonas Norvilas, Mykolas Slyvauskas, Vincas Steponavičius Gedimino pilies bokšte iškėlė Lietuvos vėliavą.

GEDIMINO PILIES BOKŠTE – LIETUVOS VALSTYBĖS VĖLIAVOS DIENOS ŠVENTĖ

2012 metų sausio 1 dieną tradiciškai bus pagerbta Lietuvos valstybės vėliava – 93-ųjų metinių proga Lietuvos kariuomenės Garbės sargybos kariai pakels naująją 2012-ųjų metų Gedimino pilies bokšto vėliavą.

Gedimino pilies bokšto vėliava, plevėsavusi jame 2011 metais, bus perduota saugoti Vasario 16-osios gimnazijai Vokietijoje.

Taip nutarė Švietimo ir mokslo bei Krašto apsaugos ministerijos. Vėliava tradiciškai bus nuleista 2012 metų sausio 1 dieną.

1997 metais Seimas sausio 1-ąją paskelbė Lietuvos vėliavos diena. Šią dieną tradiciškai iškilmingai Gedimino pilies bokšte nuleidžiama praėjusius

metus bokštą puošusi vėliava ir pakeliama nauja.

Nuo 2006-ųjų metų Gedimino pilies bokšto vėliava iškilmingai įteikiama mokyklai, pasižymėjusiai pilietiniu ir tautiniu mokinių ugdymu.

Anot Švietimo ir mokslo ministerijos pranešimo, Vasario 16-osios gimnazija yra pirmoji lietuviška mokykla užsienyje ir šiuo metu vienintelė lietuviška mokykla Vakarų Europoje. Vokietijos lietuvių bendruomenė ir jai priklausanti gimnazija puoselėja gilią pilietinio ir tautinio ugdymo tradicijas. Per valstybines šventes, iškilmingus renginius, ypatingų švenčių atvykimo progomis gimnazija iškelia jai priklausančiame Reinhofo pilies bokšte Lietuvos vėliavą. **ELTA**

Brangūs pasaulio lietuviai,

nuoširdžiai sveikinu Jus su džiaugsmo ir vilties švente — šventomis Kalėdomis ir artėjančiais Naujaisiais metais.

Sušildyti Kalėdų stebuklą, dalindamiesi kalėdaičiu su artimaisiais ir draugais, stiprinkime ir tieskime santarvės tiltus, tvirtinkime ryšį su savo krašto žmonėmis ir gimtąja žeme. Lietuvai brangus kiekvienas tautietis. Tegul 2012-ieji tampa svajonių išsipildymo ir Tautos susitelkimo metais.

Mielieji! Stiprybės saugant Lietuvą ir lietuvybę, garsinant jos vardą pasaulyje, ugdant jaunąją kartą lietuviškos kalbos ir kultūros dvasia. Te tradicijos ir papročiai papuošia mūsų šventes ir suvienija mus bendriems tikslams.

Artėjančių švenčių proga linkiu Jums santarvės, neblėstančios vilties ir tikėjimo, energijos ir prasmingų darbų. Tegul Lietuva visuomet išlieka Jums širdies Tėvyne, kad ir kur gyventumėte.

Šviesių ir jaukių šventų Kalėdų bei viltingų Naujųjų metų.

Dalia Grybauskaitė
Lietuvos Respublikos Prezidentė
2011 m. gruodžio mėn.
Vilnius

PASIRAŠYTA SUTARTIS DĖL ATOMINĖS ELEKTRINĖS

Vilnius, gruodžio 23 d. (LRV). Lietuvos Vyriausybėje pasirašytas susitarimas dėl Visagino atominės elektrinės (VAE) Koncesijos sutarties pagrindinių nuostatų. Pačią Koncesijos sutartį ketinama pasirašyti kitų metų pradžioje. Susitarimą pasirašė „Hitachi“ viceprezidentas Masaharu Hanyu ir energetikos viceministras, Koncesijos konkurso komisijos pirmininkas Žygimantas Vaičiūnas.

„Tikrai svarbi diena, matome, kas vyksta, kai pasirašytas labai svarbus tarpinis derybų rezultatas. Tai reiškia, kad yra sutarta dėl Koncesijos sutarties turinio. Remiantis šiomis pagrindinėmis nuostatomis kartu su regioniniais partneriais

tęsiame darbą, jomis remiantis bus parengta Koncesijos ir akcininkų sutartis”, – sakė premjeras Andrius Kubilius.

„Mes tikime, kad tokiu būdu galėsime prisidėti prie energijos stabilumo išlaikymo šiame regione. (...) Mes dėsime visas pastangas, kad šis susitarimas būtų pasirašytas ateinančiais metais”, – sakė M.Hanyu.

Energetikos ministras Arvydas Sekmokas sakė, kad pasirašyta Koncesijos sutartis Seimui pateikta gali būti iki kovo mėnesio. Tačiau jokių detalių, apie kokias nuostatas yra kalbama penktadienį pasirašytame susitarime, Vyriausybė neatskleidžia.

„Manau, kad svarbesnis

yra pats faktas. (...) Projektas yra labai sudėtingas, klausimų yra labai daug, principiniai susitarimai, dėl kurių pasiektas bendras matymas, yra labai svarbūs, be jų mes nebūtume galėję toliau dirbti”, – sakė A.Sekmokas.

Skaičiuojama, kad VAE kainuos apie 17,3 mlrd. Lt. Tikimasi, kad ji bus pastatyta iki 2020 metų.

NATO oro policijos misiją Baltijos šalyse atliekantys Danijos ir Šiaulių aviacijos bazės kariai kūdikių namams atvežė šventinių dovanų. Globos įstaigos vadovė sako, kad be karių ir žmonių paramos jie neišgyventų, praneša *LTV*. Danijos ir Šiaulių Aviacijos bazės kariai dovanelės kūdikiams rinko beveik keturis mėnesius. Prie labdaros prisidėjo visi kariai.

ŽINIOS IŠ VILNIAUS

Susidomėjimas išgarsėjusia prezidento Valdo Adamkaus naujausia knyga „Paskutinė kadencija. Prezidento dienoraščiai“ nuvilnijo iki tolimiausių Lietuvos pakraščių. Biržų rajono knygynuose ir bibliotekose šios knygos nesurandantiems žmonėms nusprendė padėti vietos laikraštis, pradėjęs už nedidelį mokestį nuomoti kelis jos egzempliorius, rašo lrytas.lt.

Dalijo sriubą. Po Lietuvą keliaujanti „Maltiečių sriuba“ buvo atvykusi ir į Vilnių. Pirmąjį sriubos dubenėlį Vinco Kudirkos aikštėje pripylė kadenciją baigęs prez. Valdas Adamkus, kuris jau daugel metų palaiko šią Maltos ordino labdaros akciją. „Maltiečių sriuba“ - vienas ir nedaugelio labdaros projektų, skirtų padėti skurdžiai gyvenantiems garbaus amžiaus žmonėms. Gruodžio mėnesį po visą Lietuvą keliaujančių renginių metu surinktos lėšos skiriamos projektams „Maistas ant ratų“ ir „Socialinė pagyvenusių žmonių slauga namuose“.

Politikai už normalią santuoką. Beveik šimtas skirtingoms frakcijoms priklausančių Seimo narių pasiūlė į Konstituciją įrašyti nuostatą, kad „šeima sukuriamą laisvu vyro ir moters sutarimu sudarius santuoką“. Tokią pataisą parlamentariai teikia po to, kai Konstitucinis Teismas paskelbė, jog 2008 metais priimtose Valstybines šeimos nuostatos, kad šeima pripažįsta tik gyvenančius santuokoje žmones, prieštarauja Konstitucijai.

Kultūros ministerija nusprendė sumažinti finansavimą Valdovų rūmų statybai iki 2,5 mln. litų. 2011 metų valstybės biudžete rūmams buvo numatyta 16 mln. litų, tačiau vasarą buvo 8 mln. litų perskirstyta kitoms kultūros įstaigoms. Tarp jų ir atnaujinantiems Kauno teatrams.

Lietuvos Seimas priėmė du projektus, kuriais būtų galima per apkaltą pašalinti asmenų galimybę vėl kandidatuoti į Seimą. Jeigu tai Seimas tuos projektus įteisins, tai „tvarkiečių“ vadas Rolandas Paksas, kuris iš prezidento pareigų buvo pašalintas 2004-aisiais, jau rudenį galės kandidatuoti į Seimą. Jis tokios galimybės neatmetė teigdamas, kad tapęs Seimo nariu atsisakytų europarlamentaro mandato.

Lietuvos Valstybės saugumo departamento generalinis direktorius G. Grina pareiškė, kad kadenciją baigusio prezidento Valdo Adamkaus knygoje „Paskutinė kadencija“ jokių paslapčių nebuvo atskleista.

Vilniaus miesto Pirmasis apylinkės teismas atidėjo sprendimo paskelbimą dėl sovietų agresijos neigimo kaltinamam A. Paleckiiui. Teismas paskelbė, jog reikia atnaujinti įrodymų tyrimą, nes į valstybinę lietuvių kalbą nebuvo išversta medžiaga, kuria rėmėsi kaltinamojo gynėjas.

Europos Tarybos ekspertai paragino Lenkijos valdžią labiau rūpintis lietuvių kalbos statusu lietuvių gausiai gyvenamuose rajonuose. Pasiūlė patobulinti tautinių mažumų švietimo finansavimą, persvarstyti reikalavimą dėl klasių, kurioms dėstoma lietuvių kalba, sudarymo. Pagal dabar galiojančią tvarką, tokiose klasėse turi būti ne mažiau kaip 14 moksleivių. Ekspertai taip pat atkreipė Varšuvos dėmesį į nepakankamą rūpestį lietuvių kalba Lenkijos žiniasklaidoje.

Baltarusijoje paskelbtas paminklo karaliui Mindaugui konkursas. Šį paminklą, kuris, anot Baltarusijos Kultūros ministerijos, turėtų simbolizuoti galias istorines baltarusių valstybės tradicijas, ketinama statyti Naugarduke, kuris maždaug nuo 1219 iki 1795 metų priklausė Lietuvai ir buvo viena LDK rezidencijų.

Nuo sausio mėnesio „15min“ vyriausiuoju redaktoriumi tampa žurnalistas ir apžvalgininkas Rimvydas Valatka. Jis bus atsakingas ne tik už naujienų portalą www.15min.lt, naujausiais „Gemius Audience“ tyrimų duomenimis, turintį per 839 tūkstančius skaitytojų. Vyriausiasis redaktorius rūpinsis ir naujuoju savaitraščiu „15min“, kuris startuos sausio mėnesio antroje pusėje. Savaitraštis bus leidžiamas 100 tūkstančių kopijų tiražu ir platinamas penktadienį po pietų ir šeštadienį iš ryto septyniuose didžiuosiuose Lietuvos miestuose. Šiuo metu „15min“ laikraštis turi 280 tūkstančių skaitytojų per dieną ir yra skaitomiausias didžiųjų Lietuvos miestų leidinys.

Beveik pusšimtis Lietuvos Seimo narių siūlo tarptautinei bendruomenei nerengti jokių sporto renginių Baltarusijoje ir šios šalies atstovų nekviesti į tarptautinius kultūros renginius, meno ir sporto, kol šioje šalyje persekiojama opozicija. Siūloma pakeisti sprendimą Pasaulio ledo ritulio čempionatą 2014 metais surengti Minske. Tai numatantį Seimo rezoliucijos projektą gruodžio 23 d. Seimo posėdžių sekretoriato įregistravo 45 parlamentariai. Beveik visi jie priklauso valdančiajai koalicijai. Šiuo dokumentu parlamentariai ragina Europos Sąjungos Tarybą, Komisiją ir kitus aukštesnius ES pareigūnus griežtinti ES politiką Baltarusijos atžvilgiu, stiprinti ES taikomas ribojančias priemones, tarp jų ir ekonomines sankcijas, TVF paskolų skyrimą Baltarusijai sieti su negrįžtamą demokratinių pokyčių šalyje reikalavimu.

Jaudinančiomis gedulo iškilėmis Čekija gruodžio 23 d., penktadienį, atsisveikino su buvusiu savo prezidentu Vaclavu Havelu. Jose dalyvavo daugybė žymių svečių iš užsienio. Nuotraukoje - kalba buvusi JAV Valstybės sekretorė Madeleine Albright. **ELTA**

ATISISVEIKINTA SU ČEKIJOS DIDVYRIU

Praha, gruodžio 23 d. (ELTA). Pasaulio vadovai drauge su čekais gruodžio 23 d. atsisveikino su Čekijos taikos kovos už laisvę simboliu ir pirmuoju pokomunistiniu prezidentu Vaclavu Havelu, kuris mirė sekmadienį, būdamas 75 metų amžiaus.

Valstybinėse laidotuvėse Prahos pilyje dalyvavusių užsienio vadovų sąrašo pradžioje – Prancūzijos prezidentas Nicolas Sarkozy, Didžiosios Britanijos ministras pirmininkas David Cameron ir JAV valstybės sekretorė Hillary Clinton. Laidotuvėse dalyvavo ir Dalia Grybauskaitė bei Vytautas Landsbergis.

Laidotuvės vyko trečią ir paskutinę nacionalinio gedulo dėl V.Havelo mirties dieną.

V.Havelas vadovavo 1989 metais įvykusiai taikiai Aksominei revoliucijai, nuvertusiai komunistinį režimą tuometėje Čekoslovakijoje.

Garsiausia šio buvusio

dramaturgo disidento, kurio kūryboje svarbi totalitarinio režimo nežmoniškumo tema, frazė yra „Tiesa ir meilė turi įveikti melą ir neapykantą“.

1989-1992 metais jis buvo Čekoslovakijos, o buvusiai federacijai taikiai skilus į dvi valstybes, 1993-2003 metais, – Čekijos Respublikos prezidentas.

Slovakijoje gruodžio 23 d. penktadienį taip pat buvo paskelbtas nacionalinis gedulas.

Paskutinis čekų atsisveikinimas su V.Havelu prasidėjo maždaug 12 val. 30 min. Lietuvos laiku, kai laidotuvių dalyviai susirinko Šv. Vito katedroje Prahos pilyje, kur įsikūrusi Čekijos prezidentūra.

Vidurdienį visa šalis mirusį vadovą pagerbė tylos minute. Tris minutes visoje šalyje skambėjo bažnyčių varpai, o nuo kalvos priešais Prahos pilį buvo paleista 21 patrankos šūvių salvė.

Dešimtys tūkstančių čekų pastarosiomis dienomis pareiškė pagarbą garsiajam savo vadui, ir laukė ilgose eilėse Prahos šaltyje, kad pamatytų jo karstą buvusioje bažnyčioje miesto centre.

„Aš nepaprastai žavėjausi šiuo žmogumi dėl jo drąsos, jo tauraus charakterio, jo idėjų,

jo aukos už mus visus“, – sakė akivaizdžiai susijaudinęs kelių V.Havelo knygų redaktorius Janas Zelenka, kuris eilėje laukė su rausva rože rankose.

Trečiadienį karstas buvo pervežtas į Prahos pilį ir užkeltas ant žirgų traukiamo lafeto, kuris buvo naudojamas ir per pirmojo 1918-aisiais įkurtos Čekoslovakijos prezidento Tomašo Garrigue Masaryko laidotuves 1937 metais. Vėliau karstas buvo nuneštas į didžiulę skliautuotą Vladislavo salę, kurioje visuomenė vėl galėjo pareikšti pagarbą velioniiui.

Po laidotuvių pamaldų V.Havelo palaikai kremuoti, vykdamas jo šeimos valią.

Didžiausio čekų dienraščio DNES interneto svetainėje cituojama V.Havelo sekretorė Sabina Tančevova, kuri sakė, jog velionio pelenai po Kalėdų, veikiausiai gruodžio 27 dieną, turėtų būti perkelti į šeimos kapą Prahos kapinėse.

Gruodžio 23 d., penktadienio vakarą Liucernos rūmuose, kuriuos praeito amžiaus pradžioje Prahėje pastatė V.Havelo senelis, nekilnojamojo turto magnatas, bus surengtas roko koncertas – pagerbiant velionį vadovą, kuris buvo roko, džiaz ir kitokios šiuolaikinės muzikos gerbėjas.

JAV KARIAI TRAUKIASI IŠ IRAKO

Paskutiniai JAV kariai gruodžio 18 d. iš Irako išvyko į Kuveitą - praėjus beveik devyneriems metams po to, kai buvo pradėtas karas Saddam Hussein nušalinti, ir tokiu metu, kai ši naftos turtinga valstybė vėl turi kapstytis iš politinės aklavietės.

Maždaug 110 paskutinių transporto priemonių, kuriomis važiuoja maždaug 500 karių, daugiausia - iš 1-osios artilerijos divizijos 3-iosios brigados, 7 val. 38 min. vietos laiku kirto sieną.

Pajėgų išvedimu baigiasi karas, kuris pareikalavo dešimčių tūkstančių irakiečių ir beveik 4,5 tūkst. amerikiečių karių gyvybių. Daug daugiau žmonių buvo sužeisti. **LRT**

JAV prez. B. Obama ir JAV viceprez. J. Biden sutinka iš Irako grįžtančius karius. Irake liko maždaug 200 karių, kurie saugoja JAV ambasadą. **AP**

LIETUVIŲ TAUTINĖS MINTIES LAIKRAŠTIS
THE LITHUANIAN NATIONAL NEWSPAPER

DIRVA

TEL. (216) 531-8150

FAX (216) 531-8428

E-mail: dirva@ix.netcom.com

P.O. BOX 19010 CLEVELAND, OHIO 44119-0010

19807 CHEROKEE AVENUE • CLEVELAND, OHIO • 44119

Leidžia Amerikos Lietuvių Spaudos ir Radijo Draugija „Viltis“, Inc.

Algirdas V. Matulionis, Pirmininkas / President

Vytautas Radžius, Redaktorius / Editor

2713 West 71st St, Chicago, IL 60629-2005

Gediminas Markevičius, maketavimas

DIRVA (UPS 157-580)

Postmaster: Send address changes to DIRVA
19807 Cherokee Ave. Cleveland, OH. 44119-0010Periodicals postage paid at Cleveland, Ohio and additional mailing offices.
Published bi-weekly by American Lithuanian Press & Radio Assn.
VILTIS, INC. - Subscription per year - \$55.00, first class - \$78. Single copy - \$1.00. Air mail overseas - \$130.00.Prenumerata metams - \$55.00, pusei metų - \$40.00, pirma klase - \$78.
Oro paštu į užsienį metams - \$130.00. Atskiro numerio kaina - \$1.00.
Straipsniai, pasirašyti pavarde, inicialais ar slapyvardžiu ne visada išreiškia redakcijos nuomonę. Nespausdinti straipsniai grąžinami, tik autoriui prašant. Už skelbimų turinį redakcija neatsako. Nepasirašytų rašinių nespausdiname.

KAIP „ŠALTOJO KARO” METAIS

Žengiamo į kitus metus, kai pasaulyje daug netiesos ir kaimynai „galanda kirvius, kalavijus aštrius”.

Vilniuje gruodžio 6 ir 7 dienomis vyko didžiausias per du dešimtmečius politinis renginys - Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Organizacijai priklausančių 68 valstybių ministrų pasitarimas. Tiek užsienio šalių diplomatijos vadovų vienu metu nėra buvę. Lietuva, pirmininkaujanti šiai organizacijai, priėmė tarptautines įžimybės: JAV Valstybės sekretorę H. Clinton, Vokietijos Užsienio reikalų ministrą Guid Werterwelle, Rusijos Užsienio reikalų ministrą S. Lavrov ir kitus. Europos Sąjungos užsienio politikos vadovė C. Ashton dėl staigios ligos nebegalėjo atvykti.

Daug dėmesio skirta JAV Valstybės sekretorei H. Clinton, kuri drąsiai sesijoje kalbėjo apie Baltarusijoje žmogaus teisių nuolatinių laužymą, diktatorišką valstybės valdymą, žmonių areštus ir įkalinimus tų, kurie pasisako už demokratišką valstybę. Kalbėdama apie įvykusius rinkimus Rusijoje, nevengė pasakyti, kad rinkimai buvo klastojami, apie tai pranešė stebėtojai. Su Lietuvos prezidentu aptarė gegužės mėnesį Čikagoje būsimą NATO viršūnių konferenciją. Tačiau nemaža dėmesio susilaukė Lietuvos Užsienio ministro A. Ažubalio pokalbis su Rusijos Užsienio reikalų ministru S. Lavrov, kurio metu Lietuvos ministras priminė jam istorinio teisingumo reikalingumą aiškinant karo meto istoriją ir mūsų valstybės okupaciją.

Rusijos premjeras V.Putin tuoj reagavo į JAV Valstybės sekretorės H. Clinton pareiškimus Vilniuje, kad Dūmos rinkimai „nebuvo laisvi, nei teisingi”, esą tai pakurstė neramumus Rusijoje. „Sukritikavusi rinkimus, ji nustatė toną opozicijos aktyvistams Rusijoje ir davė signalą. Jie išgirdę šį signalą, pradėjo veikti, demonstruoti”, - kalbėjo V. Putin. Priminę oranžinę revoliuciją Ukrainoje ir perversmą Kirgizijoje, Rusijos premjeras pareiškė, kad ne tik JAV, bet ir kitos Vakarų valstybės daro viską, kad pakeistų politinę padėtį Rusijoje. „Pinigų metimas iš užsienio į rinkimų eigą ypač nepriimtinas. Metami šimtai milijonų. Mums reikia rasti būdą apsisaugoti nuo tokių veiksmų”, - teigė V. Putin. Todėl jau buvo suimta per tūkstantį žmonių, kurie drįso demonstruoti Maskvos Bolotnoja aikštėje, susirinkę beveik 80,000 žmonių, protestuojančių prieš V. Putin ir gruodžio 4 d. rinkimus, nes nė vienai nepriklausomai partijai nebuvo leista dalyvauti rinkimuose. Dauguma šūkių buvo nukreipti prieš premjerą: „Rusija be Putino”, „Putiną į kalėjimą”, „Lauk Putiną”. Bet Rusijos premjeras įspėjo Vakarus nesikišti į Dūmos rinkimus ir kitąmet rengiamus prezidento rinkimus.

Rusijos prez. D. Medvedev, kalbėdamas Karaliaučiuje, ginkluotųjų pajėgų atstovams, grasino Vakarams: „Jei mūsų signalai nebus išgirsti, kaip aš ir sakiau lapkričio 23-iają, mes imsime griežtą pasipriešinimo priemonių ir dislokuosime smogiamąją grupuotę”. Galvoje jis turėjo Europos raketines gynybos sistemą, prieš kurią rusai kovoja. Jis pavedė savo Gynybos ministruui tuoj įtraukti į kovinę sudėtį raketų puolimo sistemos stotį Karaliaučiuje ir todėl asmeniškai atvyko ją pristatyti, - paskelbė *Reuters* agentūra.

KAS, KADA IR KAIP ATLYGINS
OKUPACIJŲ PADARYTĄ ŽALĄ?

Okupacijų – sovietų ir nacių – padarytos žalos atlyginimas dar tebekaitina tautines aistras, tebėra jautrus tarpvalstybinių santykių nervas. Tuo tarpu Maskva lyg šaltą dušą ant įkaitusių lietuvių galvų užpila naują pranešimą, kad Baltijos šalys, taip pat ir Lietuva, negali tikėtis kompensacijų už Sovietų Sąjungos okupaciją. Tai vėlgi pareiškė Rusijos prezidento žmogaus teisių komisijos pirmininkas Michail Mitiukov.

„Pati Rusija buvo totalitarinio režimo auka ir patyrė ne mažiau žalos nei kitos Sovietų Sąjungos respublikos, - teigė komisijos vadovas. – Rusija negali būti laikoma atsakinga už politinį persekiojimą, kurį vykdė Sovietų Sąjungos vadovybė, išskyrus įsipareigojimą visiškai atskleisti informaciją apie šiuos nusikaltimus”. Nors Lietuva savo reikalavimuose niekur nemini kompensacijos sumos – apie 20 mlrd. JAV dolerių, naujienų agentūrų pranešime apie šį komisijos sprendimą priduriama, kad Latvija, nors ir neoficialiai, reikalauja atlyginti 200 mlrd. dolerių žalą, o Estija kur kas mažiau – vos 4 mlrd. dol., bet dar po 250 tūkst. dol. kiekvienam, kas nukentėjo nuo Sovietų valdžios.

Ši dar B.Jelcin 1993 m. rugsėjį sukurta komisija, kuriai vadovavo žinomas žmogaus teisių gynėjas ir disidentas Sergėj Kovaliov, gyvavo vos pora metų. 1996 m. ji išsiskirstė, nes dauguma jos narių nesutiko su Rusijos prezidento V.Putin veiksmais Čečėnijoje. Apie pusę metų jos posėdžiai nevyko. 1996 10 18 prezidento įsaku ši komisija iš esmės pertvarkoma, jai ima vadovauti kita žinoma žmogaus teisių aktyvistė, Rusijos piliečių visuomenės ir žmogaus teisių tarybos vadovė Ela Panfilova, o 2002 11 26 Maskvos socialiniame universitete įkuriami komisijos priėmimo tarnyba. Nuo 2007 m. naujai struktūrai, kuri dabar vadinama Komisija dėl politinio persekiojimo aukų reabilitavimo, vadovauja buvęs prezidento atstovas Konstituciniame teisme 69-rių metų Michail Mitiukov, pastarajame poste pakeitęs Sergiej Šachraj.

Tačiau, kai kurie Rusijos ekspertai juokiasi iš Maskvos grasinimų įrengti raketas „Iskander” Karaliaučiuje ir pradėti ginklavimosi varžybas.

Kas kita - Rusijos keliama grėsmė Baltijos šalims. Bet Kremliaus keliama grėsmė Lietuvai, Latvijai ir Estijai niekur ir nebuvo pranykusi.

S. Tūbėnas

Naujame komisijos pranešime vengiama sąvokos „okupacija”, kurios pripažinimas reikštų Maskvos sutikimą pradėti derybas ir dėl okupacijos žalos atlyginimo. Mes jau ne kartą rašėme, kad šis ginčas įklimpo būtent dėl teisinės šios sąvokos interpretacijos, nors reikia pripažinti, Rusijos vadovai pastaraisiais metais žengė mažus žingsnelius, tiek sutikdami su J. Stalino padarytais nusikaltimais, tiek su baltietišku istorijos vertinimu, tiek su Rusijos teisių ir įsipareigojimų iš SSRS perėmimo faktu.

Teisiškai aiškindamas visas šias peripetijas, daug yra rašęs tarptautinės teisės specialistas Dainius Žalimas. Jis yra pastebėjęs, kad 1939 m. rugpjūčio 23 d. Molotov–Ribbentrop pasirašyto paktą ir jo slaptųjų protokolų pasekmės Baltijos valstybėms tarptautinės teisės požiūriu jau vertinamos pakankamai vienodai. Verta prisiminti, kad 1989 m. gruodžio 24 d. Sovietų Sąjunga pati pasmerkė slaptuosius Molotov–Ribbentrop paktą protokolus ir pripažino juos niekiniais, t. y. negaliojančiais nuo pat pasirašymo momento. Tame pačiame SSRS Liaudies deputatų suvažiavimo nutarime „Dėl 1939 m. Sovietų Sąjungos ir Vokietijos nepuolimo sutarties politinio bei teisinio įvertinimo” taip pat buvo pripažintas Baltijos valstybių suvereniteto ir nepriklausomybės pažeidimas, įvykdytas pažeidus sovietų tarptautinių įsipareigojimus Baltijos šalims pagal 1920 m. taikos sutartis ir 1926-1933 m. nepuolimo sutartis su Baltijos valstybėmis.

O juk nepuolimo sutarties pažeidimo pripažinimas, tvirtina D.Žalimas, tuo pačiu reiškia agresijos, kurią draudžia tokia sutartis, fakto pripažinimą; agresijos, kaip ginkluotos jėgos panaudojimo, pasekmė, jeigu pavyksta užimti puolamą teritoriją, yra karinė okupacija. Tai buvo svarbiausia priežastis, kodėl įstatymų kūrėjai (turimas galvoje 2000 m. birželio 13 d. Lietuvos Respublikos Seimo priimtas įstatymas „Dėl SSRS okupacijos žalos atlyginimo”) beveik neskyrė

dėmesio tarptautinės teisės pažeidimo objektyviajam elementui. Įstatymo preambulėje tebuvo nuoroda į 1991 m. Lietuvos ir Rusijos sutartį dėl tarpvalstybinių santykių pagrindų, pabrėžiant, kad šios sutarties preambulėje Rusija pati pripažino Lietuvos aneksijos neteisėtumą (pripažinimą pagrindžia Rusijos įsitikinimas, kad 1940 m. aneksijos pasekmės pažeidė Lietuvos suverenitetą). Be to, pagal sutarties I straipsnį, Rusija pripažino Lietuvos Respubliką tarptautinės teisės subjektu ir suverenią valstybę pagal jos valstybinį statusą, apibrėžtą 1990 m. kovo 11 d. Nepriklausomybės akte. Vadinasi, Rusija pripažino ir šiuose aktuose konstatuotą Lietuvos teritorijos neteisėtą okupaciją bei aneksijos faktą, ir juose įtvirtintą nepriklausomos Lietuvos valstybės tęstinumą, ir jais įgyvendintą Lietuvos Tautos suteiktą mandatą Aukščiausiajai Tarybai – Atkuriamajam Seimui atkurti Lietuvos Respublikos nepriklausomybę, aiškina teisininkas.

Bet teisininkų kalba yra viena, o realijos – kitokios. Antai, mėginama ginčyti netgi tai, kad Rusijos prezidentas 1991 12 24 informavo JT Generalinį Sekretorių, jog „Rusijos Federacija pagal JT įstatus visiškai išsaugoja atsakomybę už visas SSRS teisės ir įsipareigojimus, įskaitant ir finansinius”. Rašte tvirtinama, kad dėl vietos Jungtinėse Tautose perėmimo iš SSRS Rusijai nebūtina kokių nors JT Asamblėjos ar Saugumo Tarybos sprendimų. Kitaip sakant, Rusija automatiškai perima visas Sovietų Sąjungos teises ir įsipareigojimus, taip pat ir SSRS Liaudies deputatų suvažiavimo nuostatas dėl Molotovo-Ribbentropo sutarties įvertinimo. Vadinasi, **neigti, jog Rusija nėra SSRS teisių ir įsipareigojimų perėmėja, tėra paprasčiausias atsikalbinėjimas, siekiant išvengti racionalaus problemos sprendimo.**

Racionalus sprendimas – tai nereiškia iškart tarti Maskvai: už patirtą žalą kiekvienam Lietuvos piliečiui tučtuojau padalinkite po kokius 23 tūkst. litų. Moralinės nuoskaudos dėl to nesumažės. Pirmiausia Krekliui turi užtekti drąsos pripažinti patį okupacijos faktą, ko tiesiogiai nėra padaręs joks Rusijos vadas. Tam pritaria ir Maskvos „Carnegie” centro direktorius Dmitrij Trenin.

(Nukelta į 4 psl.)

Mielieji,

2011 m. gruodžio 15 d.

Pasitinkant Didžiąsias metų šventes, nuoširdžiai linkiu, kad šv. Kalėdų dvasia suburtų draugėn pasaulio lietuvių šeimą, kad pakilę virš kasdienybės rūpesčių kartu įvertintume šiemet nueitą kelią, kuris Lietuvai buvo pažymėtas ir reikšmingu įvykiu, ir prasmingu sukakčiu, ir nelengvu išbandymu.

Minėjome Sausio 13-osios – Lietuvos laisvės gynėjų dienos ir tragiškų Medininkų įvykių 20-ąsias metines, didžiavomės Lietuvos sugrįžimo į tarptautinę bendruomenę dvidešimtmečiu, Lietuva pirmininkavo Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijai ir Demokratijų bendrijai.

Gyvename permainingais laikais, kuomet tikėjimo Lietuva, vienu kitais ir savimi mums labai reikia. Todėl, tik susitelkę ir vieningi, tik ryžtingi ir pasišventę galime kurti tvarią bendruomenę ir valstybę – Lietuvą, kurioje kiekvienas, kur begyventų, jaustųsi dalyvaujantis Ją kuriant.

Tikiu, kad šis šventinis laikas suteiks dar vieną galimybę pajusti bendražmogišką artumą, prisiliesti prie mūsų šaknų – lietuvių kalbos, tradicijų ir papročių, kuriuos puoselėdami liudysime pagarbą savo Tautai ir Valstybei, puoselėsime lietuvišką savastį ir tarpusavio saitus.

Širdingai linkiu, kad šv. Kalėdos atneštų džiugumą, darną, ir vienybę, ir kviečiu Naujaisiais metais ir toliau ryžtingai eiti visuomenės brandos, santarvės ir pilietiškumo keliu.

Nuoširdžiai Jūsų,
Audronius Ažubalis

Mielieji tautiečiai,

2011-12-21

palydime dar vienus metus, atsigrežę prisimename svarbiausius įvykius, apmąstome nuveiktus darbus... Ir čia pat skubame pasitikti Naujųjų Metų – gimsta nauji planai, svajonės, viltys...

Linkiu, kad ypatingas Kučių ir Kalėdų šventes gaubiantis namų jaukumas, ramybės ir santarvės pojūtis lydėtų Jus visus ateinančius metus. Rūpestingai kurstykite pasitikėjimo, susiklausymo, pagarbos vienas kitam ugnelę.

Tegul ateinantys 2012-ais metai būna saugūs, nestokojantys stabilumo, taikos. Linkiu mums visiems nepailstamai to siekti savo šeimai, Tėvynei ir pasauliui.

Nuoširdžiai Jūsų,
Skaistė Aniulienė, Generalinė konsulė
Lietuvos Respublikos Generalinis konsulas Čikagoje

Linkiu, kad Kristaus gimimo šventė apdovanotų dvasiniu džiugumu, ramybe, būtų sutarimo, vienybės – tikros laimės laikas.

Prof. Arimantas Dumčius
Lietuvos Respublikos Seimo narys

Linksmų Šventų Kalėdų
Merry Christams

Ingrida Bublys, LR Garbės konsulė Clevelande, OH

ALT'AS KREIPĖSI Į JAV KONGRESĄ DĖL ATOMINIŲ JĖGAINIŲ

Čikaga (ALT'o info) - Amerikos Lietuvių Taryba (ALT) JAV Atstovų rūmų ir Senato atstovams įteikė memorandumą dėl branduolinių jėgainių statybos Baltarusijoje ir Karaliaučiuje. Abi atominės elektrinės Lietuvos pasienyje yra finansuojamos Rusijos lėšomis. Planuojamų statyti jėgainių išdėstymas nėra suderintas su tarptautiniais saugumo reikalavimais. Nei Rusijos, nei Baltarusijos valdžia nesiteikia deramai informuoti Lietuvą dėl itin arti jos valstybinių sienų statomų jėgainių poveikio aplinkai. Tai ypač kelia nerimą, turint omenyje dar atmintyje gyvus Černobylio ir Fukujama jėgainių įvykius. Šių atominių jėgainių išdėstymas nėra pateisinamas, ALT'o manymu, toks sprendimas yra politiškai motyvuotas.

Išsamią studiją apie šių jėgainių pavojų Lietuvai paruošė ALT'o atstovas Centrinės ir Rytų Europos Koalicijoje (CEEC), energetikos specialistas dr. Stasys Bačkaitis. Ši studija pačių senatorių ir Kongreso štabo narių prašymu buvo pristatyta neseniai

vykusių CEEC vizitų metu. Dr. S. Bačkaičio paruoštoje ir ALT'o išleistoje studijoje išdėstytos galimos neigiamos Baltarusijos ir Rusijos branduolinių jėgainių pasekmės Lietuvai, dalykiškai pateikta galimų nelaimės atvejų žala Lietuvos žmonėms ir jos aplinkai.

Dr. S. Bačkaičio studijoje rašoma, jog dabar statomų Baltarusijos ir Rusijos atominių elektrinių branduolinės nelaimės atveju daugiau kaip pusė Lietuvos žmonių ir Lietuvos teritorijos būtų stipriai apnuodyta ilgalaikiu radiacijos spinduliuavimu. Nuo Vilniaus miesto vos 31 mylią nutolusi Baltarusijos jėgainė nelaimės atveju Lietuvos sostinę pasmerktų Černobylio likimui. Karaliaučiuje statoma jėgainė kelia pavojų Nemuno upės delta ir Kuršių nerijos ekologijai.

ALT'as savo veiklą šiuo klausimu derina su Jungtiniu Pabaltijiečių komitetu (JBANC) ir CEEC, ALT'as yra šių organizacijų aktyvus narys. Minimoms studijos kopiją galima rasti ALT'o tinklalapyje www.alt-center.org

(Atkelta iš 3 spl.)

KAS, KADA IR KAIP...

„Kalbant apie istorinį susitaikymą su Baltijos šalimis, Rusija, žinoma, turi žengti pirmą žingsnį, kaip darė su Lenkija, - teigė jis nevyriausybinių organizacijų „Atlantic Council“ leidinyje. – Maskva vis tiek turės pagerbti baltų, kuriuos žudė, kalino ir deportavo Stalino NKVD, atminimą, turės pripažinti ir pasmerkti Sovietų Sąjungos (ne vien J.Stalino – Č.I.) vykdytą neteisėtą ir nesavanorišką Baltijos šalių aneksiją, atverti archyvus, kurie susiję su šiuo periodu, ir leisti objektyvius praeities tyrimus”. D.Trenin tvirtina, kad vis dėl to Baltijos šalys savo ruožtu turėtų nereikalauti pinigų iš Rusijos dėl SSRS įvykdytos okupacijos ir sąžiningai įvertinti savo praeitį: teiginiai, kad vokiečių okupacija buvo priimtinesnė už sovietų, žeidžia nacizmo aukų atminimą jų palikuonių akyse.

Bet teisybės dėlei reikia priminti, kad Vokietija pavyzdingai atliko savo darbus. Gal tik Lietuvai ne pačiu priimtinausiu būdu, tiesiogiai, 1999 m. susitardama su Rusija, kad Lietuvos žmonėms, nukentėjusiems nuo nacių okupacijos, pinigai būtų grąžinami per Rusiją. Yra daug žmonių, kurių artimieji žuvo nacių koncentracijos stovyklose, o kompensacijos išmokėtos daugiausiai tiems, kurie dirbo priverstinėje darbo stovyklose.

2000 m. Vokietijos Bundestago priimtas įstatymas dėl kompensacijų fondo „Atminimas, atsakomybė ir ateitis“ sukūrimo numatė kompensacijas Baltijos valstybių piliečiams, Antrojo pasaulinio karo metais kalėjusiems koncentracijos stovyklose ar išvežtiems priverstinių darbų. Nors kompensacijos buvo mokamos per trečioje šalyse veikiančias vadinamąsias partnerių organizacijas (Lietuvos piliečiams - per Rusijoje sukurta fondą „Savitarpio supratimas ir susitaikymas”), dalis iš maždaug 20 tūkst. į jas pretendavusių Lietuvos piliečių pinigų yra gavę. **Lietuvoje šias išmokas gavo beveik 12 tūkst. žmonių.** Vokietija tam skyrė apie 17 mln. eurų (58.6 mln. litų). Išeitų, kad moralinę ir materialinę satisfakciją galima derinti...

Taigi, Rusija tardama A netaria B. Galų gale, kaip sakoma, ne piniguose laimė. Pirmiausiai norime moralinės satisfakcijos – nekompromisinio sovietinės okupacijos ir padarytos nepataisomos, jokiais pinigais neatlyginamos žalos pripažinimo.

Juk mažai tautai ypatingą reikšmę turi istorinės vertybės nuostatos. Jos tarsi žemės syvai maitina mūsų egzistavimo šaknis. Būtent procesas, o paskui ir jo baigtis, svarbu Lietuvai, kaip vienai iš regioninio stabilumo žaidėjų.

Česlovas Iškauskas,
www.iskauskas.lt

Z. Baliukevič-Kesareva, Nemenčinė (1942)

Visą gyvenimą tame pačiame miestelyje, toje pačioje gatvėje, mažame mediniame namelyje... Ponia Zofija Baliukevič-Kesareva - daugelio įvykių liudininkė. Šiandien iš tolimų kraštų į Nemenčinę atvažiavę jos buvę gyventojai ar jų vaikai, vaikaičiai

LIETUVIAI, IŠGELBĖJĘ ŽYDŲ GYVYBĘ

ZOFIJA BALIUKEVIČ-KESAREVA (1922)

Tarnautoja, Nemenčinė

APDOVANOTA ŽŪVANČIŲJŲ GELBĖJIMO KRYŽIUMI (1999)

eina pas ponią Zofiją išgirsti pasakojimų, kad ir kokie jie būtų šiurpūs, bet iš pirmųjų lūpų. Niekada nepamirš Zofija Baliukevič tos baisios dienos, kai buvo šaudomi Nemenčinės gyventojai žydai. Per stebuklą iš varomos minios pavyko ištrūkti kaimynės mergaitei Goldai Trakinska. Keletą dienų slapstėsi Goldą kartu su kita kaimyne Pesia Levinsoniene Baliukevičių palėpėje, vėliau pasislėpė miške... Ir štai po daugelio metų Zofija gavo laišką. Rašė Goldos sesuo Hanka, Zofijos gimnazijos draugė.

...Negaliu Tau žodžiais apsaityti, kokie jausmai mane užplūdo beskaitant Tavo

laišką. Atrodė man, kad supamės verandoje sūpuoklėse. Visi mūsų vaikystės atsiminimai, nepaprastai ryškūs, stojasi prieš akis. Pameni mūsų išvykas į paupį? Uogų rinkimą? Labai Tavęs prašau, parašyk, ar tebegyvenate tame pačiame name, ar mūsų namas tebėra, ar žydų kapinės pakeliui į Losiuvką tebėra? Kaip atrodo mūsų miestelis? Ar dar yra tie puikūs miškai, ar Vilija tebeta teka per Nemenčinę? Viskas staiga man akyse iškilo labai ryškiai, atrodo, tarsi sėdime verandoje, apaugusioje gėlėmis, kurias tu su mama augindavai. Tu visada buvai

viskam labai gabi. Buvai visada iš visų inteligentiškiausia. Tu visada man būdavai pavyzdys.

Kai Nemenčinėje išžudė žydus, aš pabėgau Baltarusijon. Ten slapsčiausi miškuose pustrečių metų. Ką aš ten pergyvenau, vienas Dievas težino. Buvau išvežta į lagerį Vokietijon. Ten išbuvau iki išvažiuojant prancūzams. Paskui patekau čionai į Šveicariją, ištekJau už šveicarų. Golda gyvena Palestinoje. Ji turi aštuonerių metų mergaitę. Pati Golda, deja, beveik akla, nes okupacijos laikais slapstėsi kaime ir buvo blogai maitinama, be to, labai sunkiai dirbo.

Ji man sakė, kad Tu jai gyvybę išgelbėjai...

Paskui laiškai iš Šveicarijos pradėjo eiti reguliariai. Ir jeigu vieną dieną Chanka Tennenbaum, buvusi Trakinska, atvažiuotų aplankyti vaikystės draugės Zosės, nesunkiai ją surastų. Daug kartų keitėsi centrinės miestelio gatvės pavadinimas - buvo ji ir Niemenczynska, Swiencianska, Legionowa, Tarybų, dabar vėlgi Švenčionių, bet tas pats medis namelis, vijokliais apraizgytas, tebestovi kur stovėjęs - pirmas nuo šulinio.

Iš leidinio „Gyvybę ir duoną nešančios rankos“.

PASKUTINĖS DR. VINCO KUDIRKOS GYVENIMO DIENOS

III.

Ir dar kiek patylėjęs pridūrė:

— Ir mane jūs rūpinatės palaidoti. Tik bijot kad kunigai kur į griovį neužkastų . . .

Nuo to laiko, jis dar labiau sublogo, sudžiūvo, nors atrodė kad jau nėra kam džiūti. Blogas lapkričio oras, be jokio pasigailėjimo naikino jo paskutinius sveikatos likučius. Jis dažniau būdavo susimąstęs, liūdnas, dažniau pavargdavo berašydamas.

Kartą, keletą dienų prieš mirtį, mano motina įėjo į jo kambarį ir pamačiusi jį tokį liūdną, nusiminusi, su liūdesiu, beveik pro ašaras užklausė :

– Kodėl, ponaiti, toks liūdnas šiandien? Ką mislinat?

– Mislinu, Petrone, kur pasirinkti vietą: ar ant Žaliosios, ar... – Ir liūdnai palingavo galvą.

– Eikit, ponaiti, juk dar ne taip šlėktai atrodot... – ramino jį motina...

Prieš mirtį jis gerdavo daug vaistų ir vartojo morfijų, kuris jį nors trumpam laikui pažadindavo gyventi. Vaistus jis gėrė keistai. Užlošdavo kairės rankos nykštį tiek, kad tarp kaulų ir gyslų, pasidarydavo duobutė. Daktaras nusišypsodavo skurdžiai, o vieną sykį ir atsakė:

– Duobutė.

Į tą duobutę, jis pripildavo vaistus – tai buvo jo miera ir gerdavo...

Tomis lapkričio dienomis, V. Krašauskienė labiau susirūpino ligoniu ir dažniau ateidavo iš Šakių. Kaip kada mes – skaityti knygų, laikraščių. Atsisėsdavome nugara į

jį ir dideliu veidrody, kuris stovėjo priešingoj sienoje prieš lovą, sekdavom menkiausius jo judesius ir iš jų spresdavom, ar jam ko nors reikia. Bet jo reikalavimai buvo maži. Jis mažai valgė ir daug rašė...

Dr. V. Kudirkos mirties liudininkė M. Sidaravičienė pasakoja toliau apie paskutines gyvenimo valandas.

Visi sujudom... Visi spėjo, kad daktaras neišgyvens tų rudens bjaurių dienų. Visi raudojom kartais slapta daktaro, sugraudinti vienu, kitu jo žodžiu, tačiau labiausiai Valerija Krašauskienė buvo nerami ir nuolat kalbėdavo, kad tik mes budėtume prie ligonio. Atrodė, kad ji suprato, jog nėra vilties ligoniui pasveikti...

Tai buvo lapkričio 16 d., kada V. Krašauskienė atėjo iš Šakių, aplankyti Kudirką. Ji kalbėjosi su juo, paskui išėjo į Širvintus, o aš palikau prie ligonio. Visą dieną neišsėdėjau prie jo, o kaip po pertraukos atėjau, tai ligonis atrodė ramus ir tik protarpiais kiek blaškėsi.

Morfijus...

V. Krašauskienė grįžusi iš Širvintų, pastebėjo ligonio sveikatos pablogėjimą ir greitai puolė prie vaistų, kur buvo padėtas morfijus. Staiga Valerija pasidarė panaši į šešėlį ir aš netyčia iš jos nugirdau, kaip ji tyliai mėtė priekaištus sau ir visoms kitoms moterims buvusioms prie ligonio, kad nestropiai prižiūrėjo ligonį. Tik vėliau aš patyriau, kad V. Krašauskienė buvo įsitikinusi, jog ligonis tyčia padidino morfijaus dozę,

norėdamas sumažinti sau skausmus...

Jis mirė...

Jau temo, kaip daktaras Kudirka, baigė savo paskutines gyvenimo valandas. Valerija pasiuntė vieną moterį pakviesti kunigą (kun. Kudirką), o mane pasiuntė į paštą išsiųsti telegramas, kad daktaras mirė. Aš nustebau tokiu elgesiu, nes dar buvo gyvas, tik nustojęs sąmonės. Vargais, negalais, aš prisiprašiau valdininką pašte, kad priimtų telegramas, kuris nenorėjo priimti, nes buvo pervėlus laikas. Šis mano pasitarnavimas, tai buvo paskutinis, Didžiajam Varpininkui...

Kada aš grįžau, kunigas jau davė paskutinį patepimą, bet daktaras dar buvo gyvas. Tik kiek vėliau, kunigas sausai ištari: „Jau mirė“, ir mes iš gailėsčio suklupome melstis... Meldėmės su gailiom ašaroms. Taip gaila buvo daktaro...

Ar tikėjo ar ne?

Ar dr. V. Kudirka tikėjo ar ne, aš negaliu pasakyti, tačiau jis niekada netikėjo Dievo tarnams ir nebuvo reikalingas jų pagalbos. Kiek sykiu aš buvau prie ligonio, jis niekados neprasitarė, kad jam reikėtų mirties valandoje pakviesti kunigą. Niekad to nepasakė nei mano motinai, nei tarnaitai, o su Valerija apie tai nekalbėjau. Tik žinau, kad prieš mirtį daktaras neprašė jam pakviesti kunigą ir Valerija tatau padarė savo iniciatyva. Kunigas buvo pakviestas tada, kada ligonis buvo be žado. Valerija bijojo, kad sąmonę turįs daktaras gali atsisakyti atėjusio pas jį kunigo, o tada nebūtų kur jį palaidoti, nes kunigai neleistų didyji bedievi

laidoti kapuose...

Šermenyse...

Šermenys, kiek aš atsimenu, užtruko dvi, tris dienas ir kiek atsimenu, šermenyse giedojome. Į laidotuves suvažiavo daktarai ir giminės. Ant lentos, dr. Kudirka gulėjo toks ramus ir sudžiūvęs, kaip ir paskutinėmis gyvenimo dienomis. Jo lavonas nepaprastai gerai išsilaikė, nerodė net mažiausių gedimo žymių, nes atrodė, kad jau nėra kam gesti...

Nors tada buvau jauna mergaitė, tačiau nejaučiau nei mažiausios baimės, sėdėdama prie mirusiojo, kokią jausdavau anksčiau laidotuvėse. Visą laiką išsėdėjau jo kambary, ir naktį, kaip jau nelikdavo žmonių, aš skaitydavau knygą. Pirmą rytą, moterėlės atėjusios į šermenis, net nusigando, radę prie nabašninko mane, jauną mergaitę...

Laidotuvėse...

Taip atėjo ir laidotuvių diena. Šalta, niūri rudens diena. Būrelis naumiestiškių, draugai daktarai, pažystami ir gimines, palydė a. a. dr. V. Kudirką, į jo ramybės vietą. Kapinyne, V. Krašausnienė pageidavo, kad gėlės būtų sumestos į duobę ant karsto (grabo). Ant karsto buvo ir metaliniai vainikai. Ir sukalbėjom „amžiną atilsį“ už jo sielą, palikdami amžinam poilsui, Naumiesčio parapijos kapinyne. Palikom jį tenai, kur jis gyvas būdamas, taip mylėdavo pasėdėti, pasiklausyti berželių, pušų ošimo...

Po Laidotuvių...

Po dr. V. Kudirko mirties buvo išskirstyti jo palaikai. Visu pirmu dr. J. Staugaitis peržiūrėjo visus jo rankraščius ir dalį atrinko, tai buvo eilėraš-

čiai lietuvių ir lenkų kalbomis.

Valerija man padovanojo daktaro plunksnakotį su futliaru, tačiau jį pražudė kur nors Rusijoje mano pusbrolis, generolas Vitkauskas. Mano motinai liko Kristaus paveikslas, paklodė, užvalkalas pagalvei ir marškiniai su inicialais „V. K.“ Yra dar ir šaukštas, kuriuo valgė dr. Kudirka ir su inicialas. Kai kurie iš šių daiktų dingo kažkur anksčiau, kiti vėliau, o su marškiniais dr. Kudirkos palaidotas mano tėvukas Juozas Krūzaitis. Iki šių laikų man išliko tiktai maldaknygė ir šaukštas.

Tada dar buvau jauna mergaitė ir gerai nesupratau šio didelio žmogaus, tačiau metai bėgo, o jo atmintis buvo manyje gyva. Aš dažnai galvodavau apie jį, aš skaičiau jo raštus, įsiurbdama į kiekvieną jo žodį. Bet nei vienas jo parašytas dalykėlis man neprimena tiek dr. Kudirką, kiek jo eilėraštis „Labora“, ypač posmas, kuriame jis kalba apie idealų santykį su auksu. Tame posme aš randu visą Kudirką: Kudirką, kuris buvo visada toks geras, visada taktiškas, malonus, tai liūdnas ir vėl ramus...

Taip. Daktaras Kudirka, tai pats gražiausias mano jaunystės atsiminimas, kad aš savo vaikus užauginau ne pasakomis apie laumes — raganas, tačiau pasakojimais apie to didelio, garbingo žmogaus gyvenimą...

Tokį tai atpasakojimą suteikė M. Sidaravičienė-Krūzaitytė iš Naumiesčio, apie Didžiojo Varpininko paskutinės gyvenimo dienas. Šis aprašymas tilpo 1939 metais „Lietuvos žiniose“, Lietuvoje.

(Pabaiga, pradžia „Dirvos“ 24 laidoje, 6 psl.)

ATKURTA TAUTININKŲ SĄJUNGA

Lietuvos politiniame žemėlapyje – susitelkusi nauja politinė jėga. 2011 m. gruodžio 17 dieną Vilniuje, viešbučio „Radisson Blu Lietuva“ konferencijų salėje, atkuriamajame-steigiamajame suvažiavime buvo įkurta Tautininkų sąjunga.

Nors partija buvo atkuriamą, tačiau pagal įstatymus jos steigimas yra registruojamas iš naujo. **Suvažiavime dalyvavo 360 steigėjų, kurie turėjo dar 1,237 asmenų įgaliojimus.** Dalyviai darbą pradėjo sugiedoję Tautišką giesmę.

Suvažiavimo dalyvius pasveikino svečiai: Lietuvos Nepriklausomybės akto signatarai Romualdas Ozolas ir prof. Bronislovas Genzelis, Krikščionių partijos pirmininkas, Lietuvos Nepriklausomybės akto signataras Gediminas Vagnorius, partijos „Lietuvos žaliųjų sąjūdis“ iniciatyvinės grupės pirmininkas Juozas Dautartas, Lietuvos centro partijos pirmininkas Eugenijus Skrupskelis, Seimo narys, Lietuvos Sąjūdžio pirmininkas Rytas Kupčinskas, Gudijos Laisvės partijos pir-

Tautininkų sąjungos vadovas Gintaras Songaila

mininkas Sergej Visockij, Lietuvos socialdemokratų sąjungos pirmininkas Dainius Paukštė, „Vilnijos“ draugijos pirmininkas dr. Kazimieras Garšva, Nepartinio demokratinio judėjimo atstovas prof. Antanas Kudzys, Lietuvos skautų sąjungos pirmininkas Algirdas Berkevičius bei svečiai iš Latvijos.

Pasisakiusieji pastebėjo, kad šalyje pagaliau atsiranda naujos politinio lauko pajėgos, kurioms svarbus šalies valstybingumas ir tauta, nacionalinės vertybės, lietuviška tapatybė, tikėjimas valstybe bei jos ateitimi.

Šiame forume taip

pat dalyvavo Lietuvos Nepriklausomybės akto signatarai Kazimieras Uoka, Balys Gajauskas, Leonas Milčius, Audrius Rudys.

Į Tautininkų sąjungą susibūrė ne tik didžioji dalis buvusių Lietuvos konservatorių-Krikščionių demokratų Tautininkų frakcijos narių, bet ir anksčiau jokioje partinėje veikloje nedalyvavę asmenys, nemažai mokslo ir kūrybinės šviesuomenės atstovų, jaunimo. Šių metų birželio mėnesį TS-LKD Tautininkų frakcijos konferencija nutarė atsiskirti, nes TS-LKD vadovybė ne kartą pažeidė tautininkų prisijungimo prie jungtinės partijos sutartį ir pagrindinius tautininkų principus. Į TS-LKD Lietuvos tautininkai buvo įsijungę 2008 m.

Suvažiavimas patvirtino įstatų išrinko tarybą. Tarybos nariais buvo išrinkti: Nijolė Balčiūnienė, Tomas Baranauskas, Algimantas Birbilas, Vytautas Burbulis, Alvydas Butkus, Tadas Dapšys, Reimundas Varapickas, Valentinas Gyls, Klemas Inta, Darius Komka, Marius Kundrotas, Alfonsas Lupeikis, Julius Panka, Gintaras Songaila, Kazimieras Uoka, Mantas

Urbanas, Jonas Vaiškūnas, Vaiva Žukienė ir kt.

Tautininkų sąjungos pirmininku didele balsų persvara išrinktas Seimo narys G. Songaila. Paskirti trys pavaduotojai – Seimo narys K. Uoka, Lietuvos tautinio jaunimo sąjungos vadovas J. Panka ir menotyrininkas V. Gyls.

Suvažiavimo pabaigoje ką tik įkūrę partiją tautininkai

savas... tikrąsias, mums protėvių paliktas saugoti vertybes, tokias, kaip – tėvynės meilė, pagarba, šeimos, kaip svarbiausios visuomenės grandies apsauga, kurios reikšmę visuomenės išgyvenimui neįmanoma pervertinti.

Į šią naują atkurtą partiją įsiliejo šviežios jėgos, tai LTJS, neformalių judėjimų jaunimas, senųjų tautininkų dalis, seimo

Lietuvos tautinio jaunimo sąjungos vadovas Julius Panka suvažiavime buvo išrinktas Tautininkų sąjungos pirmininko pavaduotoju.

sugiedojo antruoju Lietuvos himnu vadinamą tautišką giesmę „Lietuva brangi“.

„Atnaujintoje tautininkų bendrojoje programoje – tautos ir valstybės stiprinimo, ūkio gaivinimo ir jo pažangos, krašto apsaugos ir tarptautinio bendradarbiavimo uždaviniai. Suprantama, kad iš bendrųjų nuostatų esame nesunkiai atpažįstami – pagrindiniai yra nacionalinės kultūros, švietimo, socialinės darnos siekiniai. Jie yra pakankamai konkretūs. Juos mes iki šiol gynėme ne žodžiais, o darbais“, – tvirtino Tautininkų sąjungos vadovas G. Songaila. *voruta.lt*

Lietuvoje seniai buvo įsigalėjusi Vakarų „vertybių“ aukštino politika, pamirštant

nariai, panaikintosios tautininkų sąjungos atstovai – Gintaras Songaila ir Kazimieras Uoka, nauji niekur nedalyvavę žmonės – visi tie, kuriems šiandien dar rūpi Lietuvos, o ne savos kišenės ateitis.

Tautininkai kviečia prisijungti visus, pas ką dar liko nors lašas tikėjimo, kad Lietuva galės atsitiesti po tokio, dvidešimt metų „savų partijų“ vykdyto spaudimo prieš savo visuomenę – visuomenę, kuri kol kas neranda kitos išeities, kaip palikti savo tėvynę, bėgdama nuo „savos“ valdžios.

Prisijunkite – tik visi kartu turėsime galimybę atstatyti viską į savo vietas – grąžinti tvarką ir stabilumą visuomenėje – mūsų jėga vienybėje!

www.tautininkusajunga.lt

Tautininkų suvažiavime giedama „Lietuva brangi“.

1988 – IEJI. PERMAINŲ NUOJAUTA

Petras Venclova

IV.

– „Per daug nuoširdžiai! Jie tiesiog tempė mus už liežuvių. O siūlymas steigti nelegalią grupelę – senas saugumiečių metodas.“ – „Kada pasidarei toks įtarus? – šyptelėjo Donatas. – Dabar dažnas pasako daugiau, nei iš tikrųjų galvoja. Pas mus, institute, irgi panašios kalbos sklinda: laisvų respublikų federacija arba konfederacija, ekonominis savarankiškumas, slaptųjų Molotovo ir Ribbentropo protokolų denonsavimas ir panašiai.“

Tada tu jam papasakojai atsitikimą iš studijų Vilniaus universitete laikų. Vienas toks labai veiklus ir nuoširdus vyras iš Dailės instituto suorganizavo rašinėjančių studentų būrelį ir skatino leisti pogrindinį literatūros almanachą, žadėdamas

visokeriopą pagalbą. Kai naviuoliai tuo patikėjo, saugumas ėmė juos kviestis į savo rūmus Lenino prospekte, o kelis tiesiog gatvėje įsisodino į savo automobilį ir nusivežė, kur reikia. Gal ką ir užverbavo dirbti jiems, nes kitaip grėsė pašalinimas iš universiteto. Po kurio laiko išsiaiškinote, kad KGB, norėdama susemti neramius dvasios literatus, pavedė „geradariui“ iš Dailės instituto jus suorganizuoti, gauti šiokių tokių įkalčius – sąrašą, vieną kitą kūrinių – ir viską perduoti saugumui.

„Tu irgi ten dalyvavai?“ – pasidomėjo Donatas. „Mano pavardė figūravo tame sąrašelyje, bet kūrinių nebuvau davęs: mat tuo metu perėjau į neakivaizdinį skyrių ir pradėjau mokytojauti Kauno rajone.

Pirmiausia griebė vilniečius; mano kukli asmenybė jų turbūt nesudomino arba netyčiom išslydo iš jų akių.“

„Gal mudu abu steikime tokią grupelę?“ – juokaudamas pasiūlė Donatas. „Reikia mažiausiai trijų, – atkirtai tokiu pat linksmu tonu, – juk vienas turi būti saugumietis: tada mūsų veikla bus fiksuojama, dokumentuojama, sistemama, o mums užvestos bylos.“

Pagaliau judu išsiskyrė ir tu vėl nužingsniavai Laisvės alėja. Merginos praslydavo pro akis, nes turėjai apie ką pagalvoti. Gal iš tiesų pasidarei per daug atsargus, kaip sakė Donatas, gal be reikalo išsigandai Sigito ir Romo pasiūlymo? Ar gali per metus pasikeisti saugumo politika, ar gali kagėbistai ramiai žiūrėti į tokį judėjimą, kuris tarsi remia Gorbačiovo persitvarkymo idėją, bet iš tikrųjų žadina nacionalinę dvasią? Reikia būti be galo naiviam, kad patikė-

tum, jog saugumas nepasiuntė savo „skalikų“ uosti pėdų, nenurodė dalyvauti pačiame judėjime, kad informaciją sužinotų „iš pirmų lūpų“. Juk tuos, kurie pernai rugpjūčio 23 – ają buvo susirinkę Vilniuje, prie Mickevičiaus paminklo, KGB fotografavo ir filmavo, paskui „smarkiai virkdė“, kai ką pašalino iš darbo arba bent jau reikalavo kolektyvuose viešai atgailauti, prisipažinti, kad pasidavė provokaciniams raginimams iš kapitalistinio užsienio.

Laisvė, nepriklausomybė – ką tai reiškia? Juk visas tavo gyvenimas sutelpta į okupacinį laikotarpį. Studijų laikais dažniau apie tai pasikalbėdavote, o vėliau patikimų žmonių ratas vis siaurėjo. Ilgainiui tau ėmė atrodyti, kad visi susitaikė su okupacija, o apie nepriklausomybę gali tik vienas pats pasvajoti. Liūdnai, gaudžiai, beviltiškai: iki dantų ginkluota imperija dar gyvuos šimtus

metų, artimoje ateityje jokių prošvaisčių nematyti, per tą laiką lietuvių tauta sumenks, išsiskaidys, surusės ir išnyks. Netgi tavo žmona įstojo į partiją ir ėmė dar sparčiau tolti nuo tavęs. Ko gali tikėtis, kai partija padalija šeimas, išskiria brolius ir seseris, tėvus ir vaikus? Suparalyžuota visuomenė vos alsuoja...

Mokslų akademija, universitetas, institutai. Bet tai tik inteligentija. Ką ji viena gali? O kas žino, ką mąsto darbininkai ir kaimo žmonės? Gal jiems ir taip gerai, gal jie net nebeįsivaizduoja, kad gali būti kitaip.

Žingsniai alėja čia greičiau, čia lėčiau, kartais stabteldavai ir pasitvindavai kaktą. O vis dėlto neaiški būsimų permąnų nuojauta džiugiai kirbėjo paširdžiuose: turi kažkas būti, atsitikti, pasikeisti, juk negali šitaip tęstis ir tęstis. **(Pabaiga, pradžia „Dirvos“ 23 laidoje, 11 psl.)**

LOS ANGELES, CA

AMERIKOS LIETUVIŲ TAUTINĖS SĄJUNGOS SKYRIUS ATNAUJINO VEIKLĄ

2011-tų metų spalio mėnesio 19-tą dieną, pačiame Kalifornijos rudens gražume, į Tautinius namus Glendelės mieste susirinko keliolika asmenų pasitarti dėl Tautinės Sąjungos skyriaus veiklos atnaujinimo. Šio susirinkimo aktyviausias organizatorius Juozas Raibys pristatė Aloyzą Pečiulį, Tautinių namų pirmininką. A. Pečiulis perskaitė Tautinės Sąjungos skyriaus pirmininkės Rūtos Sakienės laišką, kuriuo ji atsisakė pareigų, kadangi yra išsikėlusį gyventi toliau nuo lietuvių centrų. Rūta Sakienė, ilgai vadovavusi skyriui, savo laiške dėkojo buvusiai valdybai už veiklą praeityje. Taip pat buvo pagarsintas paskutinio

susirinkimo protokolas. Buvo prisiminti dirbę tautinėje veikloje a.a. Rūta Aneliauskienė, Lietuvos Respublikos garbės generalinis konsulas Vytautas Čekanauskas ir kt. Rūta Sakienė ir Aloyzas Pečiulis buvo nuskridę į Čikagą dalyvauti Tautinės Sąjungos skyrių ir Centro valdybos susirinkime, pasitarti dėl tolimesnės veiklos. Susirinko apie 20 atstovų ir vyko ilgos diskusijos. Buvo nutarta veikti toliau, išlaikyti skyrius. Sumažėjus apylinkėms, sumažėja ir valdybos. Iždininko pranešimo nėra, bet buvęs iždininkas Ramunas Bužėnas yra pristatęs kasos likutį. Architektas Jonas Talandis sutiko pirmininkauti skyriui. Jis patvirtino, kad Tautinėje Sąjungoje yra ilgai veikęs kartu su Eugenijumi Bartkumi, taip pat ir ALToje. Tautinė patriotinė veikla praeityje jį nuvedė į Amerikos Lietuvių Respublikonų poli-

tiką. Janina Čekanauskienė pasiūlė suruošti bent vieną atvirą susirinkimą į metus. Aloyzas Pečiulis pageidavo, kad Tautinė Sąjunga dirbtų, gyvuotų, yra daug klausimų, apie kuriuos turime kalbėti. Kaip žinome, Lietuvoje Tautininkų Sąjunga neturi stiprios organizacijos, ji prisijungia prie kitų; taip pat Seime atstovų neturi. Birutė Gricienė priminė, kokias puikias tautines šventes suruošdavo praeityje. Ramunė Vitkienė kalbėjo, kad ji būdama ilgai, kartais net tris mėnesius Lietuvoje, yra pastebėjusi, kad tautinių švenčių daug švenčiama. Daug žmonių matosi per Birželio trėmimų minėjimus. Mums rengti minėjimus būtų per sunku, tad reikia paskatinti mokyklas, mokytojus, kad neužmirštų tautinių švenčių, nuolat priminti, jog tokie įvykiai buvo; reikia aptarti, kaip premijuotų vaikų kon-

ALT s-gos Los Angeles skyriaus susirinkime 2011-11-19 prie vaišių: naujas skyriaus pirmininkas Jonas Talandis, skyriaus narės Ramunė Jurkūnaitė-Vitkienė, Gražina Talandienė. Stovi: Janina Čekanauskienė ir Aloyzas Pečiulis.

Juozo Raibio nuotr.

kursų piešinius ir darbelius. Frank Urbanas pasiteiravo, kaip veikia Čikagos skyrius. Pirmininkas Aloyzas Pečiulis savo atsakyme pabrėžė, kad visur tos pačios problemos: išeivių lietuvių karta sensta, praeityje tautininkai daug pasitarnavo, kad jaunoji karta yra lietuviška. Mes esame labai laimingi, ne tik turėdami, bet ir taip ilgai išlaikę per visus sunkumus šį tautinės minties centrą. Mes turime pasidžiaugti, kad galime padėti daugeliui organizacijų, ką ir darome – baigė Aloyzas Pečiulis. Po jo kalbėjo Juozas Raibys. Jis perdavė „Vilties“ d-jos „Dirvos“ leidėjo pirm. Algirdo V. Matulionio prašymą paremti šį tautinės minties paskutinį laikraštį išeivijoje. Į tai A. Pečiulis atsakė, kad Los Angeles Tautiniai namai labai remia šį laikraštį. Pasiūlymas išrinkti valdybą iš trijų asmenų: Joną Talandį, Vitalį Lemberką ir Juozą Raibį susilaukė pritarimo. Naujai

valdybai visi palinkėjo geriausios kloties.

Tai, kad Tautinė Sąjungos skyrius atnaujiną savo veiklą, yra sveikintinas ir džiaugsmingas reiškinys. Kiekviena veikianti grupė, kokia bebūtų maža, ar didelė, stiprina mūsų lietuvišką visuomenę, įneša skirtingų idėjų ir skirtingos veiklos. Mes stebėjome, kaip skausmingai buvo išdraskyta gražiai tautiniai ir kultūriniai veikusi J.Daumanto Šaulių kuopa. Gražiai pradeda veiklą neseniai prie Tautinių namų įsikūrusi Lietuvos Paveldo Lithuanian Heritage grupė. Energingai veikia jaunimo teatro Just Millin around Amando Ragauskio ir Alekso Mickaus kūrybinės grupės.

Po oficialios dalies visi buvo pakviesti pasivaikšinti gardžiais pietumis. Buvo nutarta pasiūsti Rūtai Sakienei padėką už praeities veiklą, o taip pat ir už pietus. Tuo susirinkimas buvo baigtas.

Regina Gasparonienė

ALT s-gos Los Angeles skyriaus susirinkimas įvyko 2011-11-19. Išrinkta nauja 3-jų asmenų valdyba. Nuotraukoje iš kairės: naujas skyriaus pirmininkas – Jonas Talandis, susirinkimo sekretorė – Regina Gasparonienė, susirinkimui pirmininkavęs – Aloyzas Pečiulis. Stovi Juozas Raibys, ilgametis skyriaus vice-pirmininkas, dabar perėmęs sekretoriaus pareigas. Trūksta naujos valdybos iždininko Vitalio Lemberto.

Juozo Raibio nuotr.

FLORIDA

Klubo Kultūros būrelio popietė

2012 m. sausio mėn. 12 d., ketvirtadienį, 2:30 v. p.p., tuojau po klubo priešpiečių, klubo Kultūros būrelis rengia įdomią popietę, kurios pagrindinė tema – Stasys Pilka – gyvenimą pašventęs teatrui. Paskaitininkas dr. B. Vaškelis. Daugelis mūsų Klubo narių asmeniškai pažinojo S.Pilką. Įdomu bus plačiau susipažinti su šios talentingos teatro asmenybės gyvenimu ir atsidavimu teatrui. Kviečiame popietėn atsilankyti ir po paskaitos, prie vyno stiklo pabendrauti.

Sveikinimai Lietuvos kariams Afganistane

St. Petersburgo Lietuvių klubo nariai, sužinoję iš plk. lt. Sauliaus Paliulio, Lietuvos

ryšinininko USCENTCOM, Tampa, FL, kad Afganistane yra 230 Lietuvos karių, nutarė Šv. Kalėdų proga pasveikinti juos ir pasiūsti kiekvienam šventinį siuntinėlių su šokoladu, džiovintais vaisiais, Klubo nario parašytu kiekvienam kariui sveikinimu ir plotkele. Susidarė 12 dėžių; į kiekvieną dėžę buvo įdėta National Geographics žurnalas ir 50 metų sukaktuvinis Klubo leidinys, kuriuo supažindins karius su St. Petersburgo lietuviais.

Visų siuntinių išlaidas apmokėjo Lietuvių klubo narių, Bangos, R.Kalantos kuopos ir klubo Kultūros būrelio aukos.

Siuntinėlių ir dėžių pakavimas vyko labai sklandžiai. Susirinkę 10 val. ryto nariai rašė sveikinimus, supakavo dėžes ir viskas buvo baigta 1 val. o, kadangi tai buvo ketvirtadienio priešpiečių diena

klube, dauguma pakuotojų pasiliko valgyti skaniai pagamintus priešpiečius.

Dėkojame visiems prisidėjusiems auka ir darbu prie Lietuvos karių pasveikinimo švenčių proga.

Gruodžio 14 d. LR garbės konsulas Algimantas Karnavičius ir Klubo atstovė Angelė Karnienė, plk. lt. Paliulio kvietimu, dalyvavo CENTCOM vadovų savaitiniame posėdyje, kurio metu konsulas trumpai supažindino įvairių valstybių karininkus su Floridos vakaruose įsikūrusiais lietuviais ir lietuviškas tradicijas ir papročius puoselėjančiu Lietuvių klubu. Angelė Karnienė pristatė Klubo narių įvykdytą projektą – pasveikinti Lietuvos karius Afganistane švenčių proga. Įteikė plk. Pauliui kariams skirtą bendrą sveikinimą. Taip pat prašė pasveikinti visus ka-

rius, kovojančius Afganistane. Padarytos nuotraukos prie Lietuvos vėliavos ir kalėdinio sveikinimo projekto aprašymas patalpintas Lietuvos Krašto Apsaugos tinklalapyje, pranešė plk. lt. S.Paliulis.

Tarptautinis renginys

USCENTCOM ryšio plk. lt. Saulius Paliulis pakvietė Lietuvos garbės konsulą Algimantą Karnavičių su žmona Nancy ir Lietuvių klubo atstovus Vidą Meiluvienę, Albiną ir Angelę Karnius, Mečį ir Ireną Šilkaičius, klubo dir. Svajūną Starkų ir plk. Algimantą Garsį su žmona dalyvauti Koalicijos Tarptautiniame renginyje. Pobūvis buvo Tamos MacDill karinėje oro bazėje. Renginyje dalyvavo apie 60 koalicijoje dalyvaujančių valstybių, kiekviena įrūšusi savo paviljo-

nus ir vaišinanti tūkstantinę minią svečių.

Gražiai, skoningai papuoštas rugių varpomis ir uždengtas lietuvišku audiniu vaišių stalas Lietuvos paviljone buvo tiesiog apgultas. Svečius aptarnavo tautiniu rūbu pasipuošusi Paliulienė su dukra ir sūnumi, plk. Algimantas ir Eglė Garsiai, o lietuvišku alum bei stipresniais lietuviškais gėrimais vaišino pats šeimininkas – plk. lt. Paliulis. Lietuviški užkandėliai, šakotis, rūkyti lašinukai bei rūkytų dešrų riekes, lašiniuočiai ir įvairūs kiti lietuviški skanumynai viliojo svečius.

Kiekvienos valstybės atstovai vaišino svečius savo kraštui būdingais valgiais.

Dėkojame plk. lt. Paliuliui už suteiktą progą dalyvauti šiame ypatingame renginyje.

(Nukelta į 11 psl.)

LIETUVA IR PASAULIS

Pagerbdama kovotojo už laisvę ir buvusio Čekijos Prezidento Vaclavo Havelo atminimą Lietuvos Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė pasirašė Čekijos ambasados užuojautų knygoje. „Vaclavo Havelo tikėjimas laisvės galia, sustiprino ir lietuvių Nepriklausomybės siekį. Savo ir visų Lietuvos žmonių vardu reiškiu nuoširdžią užuojautą čekų tautai dėl Prezidento Vaclavo Havelo netekties. Brangindami jo atminimą nuolatos ginkime laisvę, žmogiškumą ir demokratiją“, – rašoma Prezidentės užuojautoje.

Ukrainos diplomatams gruodžio 22 d. minint savo profesinę dieną, šios šalies ambasada Lietuvoje pakvietė savo draugus į šventinį vakarą. Tarp nusipelnusių ukrainietiškos padėkos – Seimo nariai, Tarpparlamentinių ryšių su Ukrainos Respublika grupės pirmininkas Julius Dautartas, šios grupės narys Egidijus Vareikis, Seimo Pirmininkės patarėjas užsienio politikos klausimais Laurynas Kasčiūnas. Už svarų indėlį stiprint bendradarbiavimą informacijos srityje padėką įteikta Lietuvos naujienų agentūros ELTA direktorei Gražinai Ramanauskaitei-Tiumenevienei.

Lietuvos Ministras Pirmininkas Andrius Kubilius pasveikino kolegą Latvijos Ministrą Pirmininką Valdį Dombrovskį sėkmingo Latvijos tarptautinės paskolos programos užbaigimo proga. Lietuvos ir Latvijos Vyriausybių vadovai ketvirtadienį kalbėjosi telefonu. A. Kubilius pažymėjo Latvijos Vyriausybės profesionalios vadybos ir efektyvaus Latvijos institucijų darbo, lėmusių pagirtinus paskolos programos vykdymo rezultatus, kuriems pritarė Europos Komisija ir Tarptautinis valiutos fondas, svarbą. Lietuvos ir Latvijos Premjerai taip pat pasveikino vienas kitą artėjančių šv. Kalėdų proga.

Lietuvos Užsienio reikalų ministras Audronius Ažubalis pareiškė užuojautą dėl penkių Lenkijos karių žūties gruodžio 21 d. Afganistane per susirėmimą su Talibano kovotojais. „Šie drąsūs kariai žuvo gindami laisvės ir solidarumo idealus. Jų gyvenimo auka išliks atmintyje kaip neišmatuojama kaina, sumokėta už mūsų laisvės ir saugumo sustiprinimą“, – teigiama ministro užuojautos laiške Lenkijos užsienio reikalų ministrui Radoslaw Sikorski. Žuvusių karių šeimoms A. Ažubalis perdavė nuoširdžią Lietuvos žmonių užuojautą. Talibanas prisiėmė atsakomybę dėl įvykdyto išpuolio Rytų Afganistane, per kurį žuvo penki tarptautinių pajėgų kariai. Kai įvyko sprogimas, kariai patruliavo šalia savo karinės bazės Gaznio provincijoje. Visi žuvusieji yra lenkai, jie žuvo sprogius pakelės bombai. Lenkija tarptautinėje misijoje Afganistane dalyvauja su 2 600 karių. Jie atsakingi už saugumą Gaznio provincijoje. Šis išpuolis yra kruviniausias prieš tarptautines pajėgas nuo spalio pabaigos, kai Kabule žuvo 13 kareivių. Iki šiol Afganistane buvo žuvę 30 Lenkijos karių ir vienas medikas.

Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija skelbia konkursą Lietuvos mokytojams, kultūros ir meno darbuotojams teikti paslaugas 11-oje lietuvių neformaliojo švietimo, kultūros įstaigų ir lietuvių bendruomenių Baltarusijos Respublikoje, Gruzijoje, Rusijos Federacijos Karaliaučiaus srityje ir Ukrainoje. Konkursas skelbiamas vadovaujantis Lietuvos užsienio reikalų ministro 2011 m. liepos 4 d. patvirtintu Konkursų Lietuvos mokytojams, kultūros ir meno darbuotojams, vykstantiems į užsienio valstybes dirbti lietuvių neformaliojo švietimo, kultūros įstaigose ir lietuvių bendruomenėse, organizavimo, atlyginimo už suteiktas paslaugas nustatymo, išmokų skyrimo ir atsiskaitymo už skirtas lėšas tvarkos aprašu. Dokumentai priimami iki 2012 m. sausio 6 d. šiuo adresu: Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos Užsienio lietuvių departamentas, J. Tumo-Vaižganto g. 2, LT-01511 Vilnius. Išsami informacija apie konkurso sąlygas skelbiama Užsienio reikalų ministerijos internetinės svetainės www.urm.lt skiltyje Lietuviai pasaulyje/Lituanistinis švietimas/Pranešimai.

Lietuva apgailestauja ir reiškia susirūpinimą, kad Baltarusijos valdžia, ignoruodama savo piliečių susirinkimo laisvę, gruodžio 19 dieną panaudojo jėgą taikios akcijos „uždek vilties žvakelę“, skirtos rinkimų Baltarusijoje metinėms pažymėti, dalyvių atžvilgiu. Ypatingą nerimą kelia brutalūs Baltarusijos jėgos struktūrų veiksmai prieš nepriklausomos žiniasklaidos atstovus, opozicijos aktyvistus ir jų suėmimai. Vakarykščiai įvykiai rodo, kad Baltarusijos valdžia nepadarė jokių išvadų po 2010 m. gruodžio 19 d. nedemokratinį prezidento rinkimų vykusio susidorojimo su Baltarusijos pilietinės visuomenės atstovais. Sistemingas jėgos naudojimas prieš savo piliečius tapo dar vienu įrodymu, kad 2011-eji Baltarusijai tapo prarastaisiais metais. Baltarusijos valdžia, užuot siekusi suvienyti šalies visuomenę, ieškoti išeičių iš krizės ar atsiliepti į ES pasiūlymus pradėti derybas dėl vizų režimo supaprastinimo, eina priešingu – tolesnės šalies izoliacijos nuo Europos, keliu. **ELTA, LR URM**

Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė gruodžio 22 d. su Lietuvos gynybos atašė nariais aptarė situaciją reziduojamose valstybėse, gynybos politikos aktualijas ir tarptautinį bendradarbiavimą bei pasirengimą kitų metų pavasarį Čikagoje vyksiančiam NATO valstybių ir vyriausybių vadovų susitikimui. **ELTA**

DIDĖJA LIETUVOS KAIMYNYSTĖJE TELKIAMOS GINKLUOTĖS SKAIČIUS

Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė, ketvirtadienį susitikusi su Lietuvos diplomatinėse atstovybėse dirbančiais gynybos atašė, pareiškė, kad Baltijos šalių kaimynystėje yra telkiama ginkluotė ir kariuomenė.

„Prezidentė atkreipė gynybos atašė dėmesį į Lietuvos ir Baltijos šalių kaimynystėje didėjančią kariuomenės ir ginkluotės skaičių, vykdomus intensyvius karinius mokymus. Pasak šalies vadovės, šiuo metu NATO matomumas ir realus buvimas yra ypatingai svarbūs Lietuvai“, – rašoma po susitikimo išplatintame

Prezidentūros pranešime.

Šalies vadovė užsienyje dirbantiems Lietuvos karininkams sakė, kad svarbiausi šalies gynybos politikos siekliai yra kolektyvinės gynybos principo įtvirtinimas per pratybas, realus gynybos planavimas ir nuolatinės oro policijos misijos Baltijos šalyse užtikrinimas.

D.Grybauskaitė taip pat pabrėžė inovacijų svarbą gynybos srityje.

„Esame aktyvi ir inovatyvi valstybė, lygiavertė Aljanso narė. Turime daugiau dėmesio skirti naujoms grėsmėms, technologijų

vystymuisi. Šalies gynybos efektyvumas priklauso nuo sumanaus pajėgų panaudojimo“, – pranešime cituojama prezidentė.

Pasak Prezidentūros, matomiausias Lietuvos indėlis į kolektyvines saugumo pasaulyje užtikrinimo pastangas yra kariai, dalyvaujantys tarptautinėse operacijose ir šiais metais Vilniuje įsteigtas Energetinio saugumo centras.

Susitikime taip pat buvo aptartas pasirengimas kitų metų pavasarį Čikagoje įvyksiančiam NATO valstybių ir vyriausybių vadovų pasitarimui.

IŠ IRAKO GRĮŽTA PASKUTINIEJI LIETUVOS KARIAI

Lietuva baigia dalyvavimą karinėje misijoje Irake. Ketvirtadienį iš NATO mokymo misijos Irake grįžta paskutinieji Lietuvos kariai. NATO sprendimu iki šių metų pabaigos išvedamas visas Irako pajėgas padėjęs rengti personalas. Tarptautinėje operacijoje Irake Lietuva dalyvavo nuo 2003 metų. Iš viso šioje šalyje yra tarnavę daugiau kaip 900 Lietuvos karių.

Lietuvos krašto apsaugos ministrė Rasa Juknevičienė sako, kad Lietuvos kariai sulaukė gerų vertinimų iš NATO partnerių ir pačių irakiečių.

„Aš didžiuojuosi jais, atliko gerai savo pareigą ten, kur buvo siųsti. Sulaukė labai gerų vertinimų iš [NATO] partnerių, taip pat ir patys irakiečiai gerai vertino mūsų karius.

Ypač paskutiniu metu teko tai girdėti, nors ir nedaug dalyvavo – tik pora karių šiais metais, tačiau jie dalyvavo mokymo misijoje ir savo žinias perdavė vidurinės

grandies Irako kariuomenės žmonėms“, – sako ministrė.

Anot R. Juknevičienės, partitis, kurią kariai gavo Irake, yra neįkainojama ir ginant mūsų pačių kraštą: „Tokios partities, kokią gali įgyti realiai dalyvaudamas tokiose misijose, neįgys jokių pratybose“.

Kalbėdama apie misijos naudą Lietuvos valstybei, R. Juknevičienė taip pat pabrėžia, jog tik veikdami solidariai su NATO ar atskiromis šios organizacijos narėmis, galime tikėtis šių pagalbos, kai bėda ištiks mus pačius.

„Pagrindinė NATO misijos esmė – solidarumas. Jeigu mes dalyvaujame su NATO ten, kur yra aktualu arba visam NATO, arba kažkuriai konkrečiai NATO valstybei, galime tikėtis, kad esant bėdai mūsų krašte kitos NATO valstybės nedvejodamos ateis padėti mums. Jeigu mes atsisakytume, nedalyvautume, tai man sunku įsivaizduoti, kodėl kitų valstybių vyriausybės, tų vals-

tybių piliečiai, kuriems mes atsuktume nugarą, esant bėdai turėtų mus gelbėti“, – sako R. Juknevičienė.

Prieš keletą dienų Iraką paliko ir Jungtinių Valstijų pajėgos. Dabar Irake, kur kada buvo dislokuota beveik 170 tūkst. amerikiečių karių, jų liko tik pora šimtų – jie saugo JAV ambasadą.

Pajėgų išvedimu baigiasi beveik 9 metus trukęs karas, kuris pareikalavo dešimčių tūkstančių irakiečių ir beveik 4,5 tūkst. amerikiečių karių gyvybių.

Tačiau politikos apžvalgininkas Česlovas Iškauskas sako, kad ši NATO misija nepadėjo iki galo Irakui susitvarkyti ir čia lieka susipriešinimo židinių.

„Tie dažni savižudžių sprogdinimai, išpuoliai pačiame Bagdade ir kituose šalies rajonuose, kur susitelkę priešiškausi nusiteikusių sunitų ir šiitų pajėgos, rodo, kad tarptautinės pajėgos nevysiškai atlieka savo misiją ir tie įtem- pimo židiniai tebelieka. **LRT**

„DIDYSIS MUZIKOS PARADAS” PAGERBĖ ŠIŲ METŲ LAUREATUS

Vilnius, gruodžio 18 d. (ELTA). Penkioliką kartą Vilniuje nuaidėjęs didžiausias profesionaliosios muzikos renginys „Didysis muzikų paradas” šeštadienio vakarą apdovanojo „Auksinio disko 2011” laureatus.

Nacionalinėje filharmonijoje garbingais muzikų maratono prizais apdovanoji solistė Sigutė Stonytė, smuikininkė Ingrida Armonaitė, saksofonininkas Vladimiras Čekasinas ir Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras ir jo meno vadovas bei vyriausiasis dirigentas prof. Juozas Domarkas.

Šįmet pirmą kartą įteiktas ir „Publikos simpatijų prizas”. Savo simpatijas klausytojai pareiškė internete, aktyviai balsuodami už savo favoritus. Šventės pabaigoje publikos prizas iškeliavo į jaunatviško ansamblio „Subtilu-Z” muzikų rankas.

Šeštadienio vidurdienį prasidėjęs ir vėlyvą vakarą pasibaigęs koncertinis maratonas vainikavo UNESCO globoja-

mus Mikalojaus Konstantino Čiurlionio metus. Dešimt valandų Lietuvos publikai koncertavo ne tik šalyje, bet ir visame pasaulyje pripažinti muzikos grandai, debiutuojantys jaunieji talentai, laureatai.

Koncerto-maratono programos dalys buvos imboliškai pavadintos M. K. Čiurlionio darbų pavadinimais: „Pavasario sonata”, „Karalių pasaka”, „Jūros sonata”, „Ramybė” ir karališkasis „Rex”.

Koncerto pradžią ir pabaigą sujungė du garsiausi M. K. Čiurlionio kūriniai orkestrui. Simboliškai šventę pradėjo Vilniaus Balio Dvariono muzikos mokyklos simfoninis orkestras, diriguojamas Modesto Barkausko, atlikęs M. K. Čiurlionio simfoninę poemą „Miške”. Šventę užbaigė „Auksinio disko 2011” laureatas J. Domarkas ir Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras. Koncerto-maratono pabaigai nuskambėjo M. K. Čiurlionio simfoninė poema „Jūra”, skelbdama ne tik šventės, bet ir M. K. Čiurlionio metų pabaigą.

Pasak „Didįjį muzikų parądą” rengiančios Muzikų sąjungos prezidentės Audronės Žigaitytės-Nekrošienės, šįmet M. K. Čiurlionio gija pradėtų teminių švenčių tradiciją kitąmet numatoma tęsti tema „Mada muzikinėje scenoje”.

M. K. ČIURLIONIS – LIETUVOS DVASIOS DALIS

Vilnius, gruodžio 16 d. (ELTA). Seimo Pirmininkė Irena Degutienė pasveikino 90-ąsias įkūrimo metines mininčio M. K. Čiurlionio muziejaus buvusius ir esamus darbuotojus, visus šiandienius ir būsimus lankytojus.

„Visi neabejingi Lietuvos meniniam paveldui žmonės, be abejonų, supranta tikrąją šio muziejaus vietą ir svarbą mūsų kultūrai, jos pilnatvei. Be M. K. Čiurlionio muziejuje sukauptų paveikslų ir eksponatų, be nuolatinių ir nuolat atnaujinamų parodų būtų neįsivaizduojama mūsų dailės istorijos ir dabarties visuma, o mūsų visaverčiam gyvenimui trūktų esminių, pamatinių vertybių”, - teigia I. Degutienė.

Seimo Pirmininkės nuomone, M. K. Čiurlionio dailės galerijos įkūrimas 1921 metais liudijo ne tik jaunos valstybės dėkingumą vienam iškiliausių savo talentų, bet ir įsipareigojimą saugoti ir tęsti tautos menines tradicijas, deramai jas įvertinti ir perduoti iš kartos į kartą.

„Auksinio disko 2011” gruodžio 18 d. apdovanojimus pelnę (nuotraukoje iš kairės): Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras, (vadovas Juozas Domarkas), operos solistė Sigutė Stonytė, smuikininkė Ingrida Armonaitė, saksofonininkas Vladimiras Čekasinas. Lietuvos nacionalinėje filharmonijoje gruodžio 17-ąją vyko didžiausias profesionaliosios muzikos renginys „Didysis muzikų paradas”, šįmet surengtas jau 15-ąjį kartą.

ELTA

MUZIKAI PASIGENDA JAUNIMO DĖMESIO LIETUVIŲ LIAUDIES DAINOMS

Vilnius, gruodžio 22 d. (ELTA). Lietuvoje mažėja domėjimasis etnografija - liaudies dainomis, senaisiais papročiais ir jų puoselėjimui, ypač tarp jaunimo. Tai ne tik šalies politikos ir globalizacijos, bet ir auklėjimo šeimoje rezultatas, teigė ketvirtadienį naujienų agentūroje ELTA surengtoje diskusijoje dalyvavę muzikai.

Etnomuzikologės, humanitarinių mokslų daktarės Loretos Sungailienės vertinimu, lietuviškosios kultūros pamatas yra tradicinė kultūra, tai, kuo šalis išsiskiria ir yra ypatinga. Reikia puoselėti ir saugoti senuosius kaimo žmones, kurie yra išlaikę tradicijas, papročius. Pasak L. Sungailienės, dainos stiprina tautiškumą, tačiau šiuo metu jaunimui, priešingai nei vyresniosios kartos žmonėms, liaudies ar netgi Sąjūdžio metais dainuotos dainos neįaudina, nėra brangios.

„Jaunų žmonių ne tiek jau daug yra, kurie renkasi liaudies dainą, tradicijas, papročius. Tai tiesa, ir yra gana sudėtinga sudominti, nes patrauklių būdų, kaip parodyti tas senąsias dainas, yra nedaug. Juos reikia surasti, sugalvoti, patraukliai pateikti mūsų senąją tradicinę kultūrą, nes jaunimui viskas įdomu, kas dinamiška, šiuolaikiška, nauja, atitinka jų pomėgius, potraukius, požiūrius, gyvenimo būdą ir tempą”, - kalbėjo L. Sungailienė.

Pašnekovė sakė praktikoje susidūrusi su tokiais atvejais,

kai jauni žmonės susigėsta, paprašyti padainuoti lietuvišką giesmę, esą jaunimas mieliau renkasi dainą kita, bet ne gimtąją, kalba. Be to, mažai kas jau ir bemoka tikrųjų, senųjų dainų. L. Sungailienė mano, kad minimalus supratimas apie tautinę kultūrą vaikams pirmiausia turėtų būti suteiktas šeimose.

„Deja, mes tas tradicijas šeimose dažnai jau esame ir praradę, šeimos gi dažnai būna mišrios arba tiesiog miestietiškos, menkai tradicijas bepuoselėjančios. Tėvai turi skiepyti meilę savo kraštui, papročiams, kalbai, dainoms”, - apgailestavo etnomuzikologė.

Ji taip pat kritikavo ir Europos Sąjungą, netiesiogiai verčiančią atsisakyti nacionalinių vertybių. Anot L. Sungailienės, priešingai - kaip tik turėtume likti kuo savitesni, įdomesni Europai ir pasauliui.

„Bet viskas yra mūsų rankose - ką mes patys atsirenkame, kokias tradicijas priimame ir kam atveriamė savo duris ir langus. Jeigu atveriamė amerikoniškoms ar europietiškom naujoviškoms tradicijoms ir jomis pakeičiamė savo senąsias, tai vėlgi tai yra mūsų netvirtos stuburo problema. Turime tvirtai laikytis savo, sudėlioti vertybes į tam tikras lentynėles taip, kaip priklausom”, - sakė L. Sungailienė, kuri yra ir televizijos laidų vedėja, ir paragino žiniasklaidą daugiau kalbėti apie kultūrą, nesivaikyti reitingų, dažniau

rodyti per televiziją Lietuvos kultūrinį gyvenimą.

Dainininkas, operos ir baleto teatro artistas, Lietuvos muzikos ir teatro akademijos profesorius Vytautas Juozapaitis dėl jaunimo menko domėjimosi etnografija kaltino šeimas. Kita vertus, jis nesureikšmino dainos kaip tautiškumo identifikavimo, o ją siejo su saviraiška.

„Gali bandyti žavėtis kitomis kultūromis, jų muzika, bet tu niekada nepabėgsi nuo to, kas esi iš tikrųjų. Vis tiek tos savos dainos, sava muzika, savos tradicijos - anksčiau ar vėliau suprasi. Pradedu matyti kultūrų skirtumus ir dalykus, kurie man yra brangūs, tai, kas yra lietuviška, ir ko nenorėčiau atsisakyti savo gyvenime”, - sakė neseniai pasauliniame konkurse Amerikoje laurus pelniusi dainininkė Evelina Ganusauskaitė.

Ji kaip pavyzdį pateikė baltarusius, kurie nuo mažų dienų gerbia savo kultūrą. E. Anusauskaitė yra nuolatinė kasmečio Baltarusijoje rengiamo festivalio „Slavianskij Bazar” dalyvė.

„Tiktai ten supratau, kaip Lietuvoje tai yra gerokai palikta nuošalėje, tikslu kažkodėl laikomi visai kiti dalykai. Tai nėra vien šeimų ar vaikų auklėjimo klausimas. Galbūt tai priklauso nuo pramogų verslo - visuomenėje formuojamas toks įvaizdis, pats pramoginis pasaulis, televizijų laidos rodo visai kitus dalykus”, - įžvalgomis dalijosi atlikėja.

(Atkelta iš 7 psl.)

Gerei pasisekusi kalėdinė mugė

Gruodžio 15 d., kalėdinės muzikos garsams skambant Lietuvių klubo salėje vyko Kalėdinė mugė. Gausiai susirinkę ir pasivaišinę skaniais cepelinais, galėjo čia įsigyti gintarinių papuošalų, servetėlės laikyti gintaru papuoštų žiedų, įvairiausių skanėstų – aguoninio pyrago, meduolinių grybukų, žagarėlių, lietuviškų stipresnių gėrimų ir kitokių gėrybių bei skanumynų. Visi atvykusieji buvo pavaišinti vynu. Tai buvo ne vien tik mugė, bet kartu ir malonus pabendravimas, atnešęs klubui gražaus pelno.

„Bangos” metinis susirinkimas

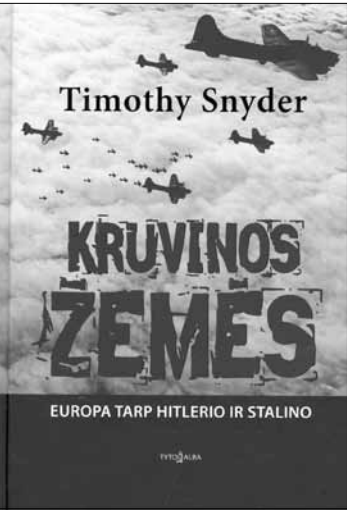
Gruodžio 4 d. įvyko trečiabangių organizacijos „Banga” metinis susirinkimas. Jo metu buvo aptarti padaryti darbai, aptartos veiklos perspektyvos. „Bangos” valdybos pirmininke vėl išrinkta narių pasitikėjimą pelniusi Ramutė Krikščikiene, vicepirmininke Eglė Vaitkevičienė, išdininke Donata Koveriene, valdybos nariu Svajūnas Gruce ir atstove ryšiams su visuomene Simona Šiušienė.

Nutarta kreiptis į Lietuvių klubo valdybą, kad pritartų ir patikėtų surengti „Bangai” Kovo 11 d. minėjimą ir koncertą 2012 m. kovo 3 d., po sekmadieninių pietų.

Ramutė Krikščikienė „Bangos” valdybos pirmininkė

Lietuvių žinios Nr. 428 inf.

ATSIŪSTA PAMINĖTI

Ši knyga turi 568 puslapius. Ji pradeda šiais žodžiais: „Dabar gyvenime!“ - mėgdavo sakyti mažas alkanas berniukas, eidamas ramia šalikele arba per tuščius laukus. Tačiau maistas, kurį jis matydavo, buvo tik jo vaizduotės jausmas. Kviečiai buvo atimti per beširdišką rekvizavimo kampaniją, kuri pradėjo Europoje masinių žudynių erą. Buvo 1933 m., ir Josifas Stalinas sąmoningai marino badu Sovietų Ukrainą. Tas mažas berniukas mirė, kaip ir trys milijonai kitų žmonių. „Sutiksiu ją po žeme“, - sakė vienas jaunas Sovietų Sąjungos gyventojas, kalbėdamas apie savo žmoną. Taip ir atsitiko; jis buvo sušaudytas netrukus po jos mirties ir juodu buvo palaidoti tarp septynių šimtų

tūkstančių 1937-1938 metų Stalino Didžiojo teroro aukų.

Žemės nuo Vidurio Lenkijos iki Vakarų Rusijos - Ukraina, Baltarusija, Baltijos šalys - tapo siaubinga įvykių arena, neregėto istorijoje masinio smurto teritorija. Ten susikirto Hitlerio ir Stalino imperiniai planai. Šiuose kraštuose nuo 1933-ųjų iki 1945-ųjų buvo nužudyta keturiolika milijonų ten gyvenusių žmonių. Bet nė vienas jų nebuvo armijos kareivis. Dauguma jų buvo moterys, vaikai ir senoliai, nė vienas neturėjo ginklo, iš jų buvo atimtas visas turtas, įskaitant drabužius. Autorius tai pasakoja apie Stalino terorą, Hitlerio holokaustą ir ne žydų tautybės žmonių maršinimą badu. Rašo ir kaip Sovietai trėmė lietuvius ir šaudė NKVD kalėjimuose. Tačiau neįtikėtina štai kas: „Lietuvos diplomatas Kazys Škirpa rėmėsi šiomis kančiomis radijo laidose, skatindamas minias žudyti. Liepos pradžioje per kruvinus lietuvių surengtus pogromus buvo nužudyta apytiksliai 2500 žydų.“ (220 psl.).

Knygą, iš anglų, kalbos vertė Vitalijus Šarkovas. Tačiau labai įdomi ir gerai parašyta mus liečianti ne-žmoniškais žiaurumais knyga. Išleido „Tyto alba“.

Šį mėnesinį žurnalą leidžia Pasaulio Lietuvių Bendruomenė ir jį remia Lietuvos Užsienio reikalų ministerija. Naujoji redaktorė Deimantė Dokšaitė, linkėdama „Jaukių švenčių“, savo vedamajame straipsnyje, kurį rašo iš Indijos, kad lietuvių esama net tolimiausiuose Žemės kampeliuose. Lietuvaitė mokslininkė tyrė Kenijoje sekso darbuotojų gyvenimo istorijas. Spausdinamas pasikalbėjimas

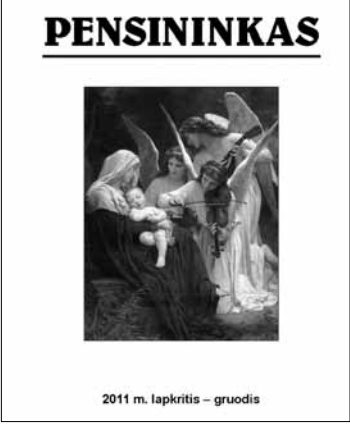
su Egle Česnulyte apie tai, kas ją nuvedė pas Kenijos prostitutės. Ten ji rinko medžiagą Lydso universitete savo daktarato disertacijai apie Kenijos prostitutas.

PLB pirmininkė dr. Regina Narušienė žurnale mums primena: „Po nepriklausomybės atkūrimo iš Lietuvos emigravo beveik pusė milijono Lietuvos piliečių, nemaža dalis - jaunų ir talentingų žmonių. Šie žmonės Lietuvoje turi artimesnių ar tolimesnių giminaičių, turto, draugų. Dirbdami užsienyje jie siunčia nemažas sumas savo šeimoms, draugams ir labdarai, pavyzdžiui, 2010 m. privačių asmenų siunčiamos perlaidos į Lietuvą sudarė 4,115 milijonus litų, tai prilygo 1/4 šalyje išmokėto darbo užmokesčio. Iš Lietuvos jie prašo tik paso, už kurio išlaidas patys susimoka. Už

sveikatos priežiūrą jie taip pat moka pagal Lietuvos įstatymų nustatyta tvarką. Užsienyje gyvena daug išsilavinusių, gabių lietuvių, kurių patirtis Lietuvai galėtų būti naudinga.

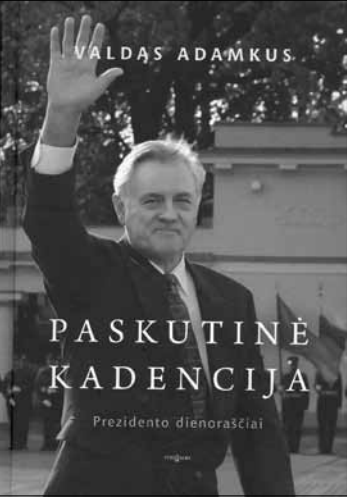
Apie už Lietuvos ribų gyvenančių lietuvių svarbą liudija ir LR Vyriausybės sukurta „Globalios Lietuvos“ programa, kurioje užsienio lietuviai skatinami aktyviai dalyvauti kuriant Tėvynės ateitį.“ Bet jiems pilietybė nesuteikiama. Kam naudingas tautos skaldymai piliečius ir į nepiliečius?

Žurnalas praneša, kad PLB XIV Seimo pirmoji sesija įvyks 2012 m. rugpjūčio 7-10 dienomis Vilniuje. Spausdinama lentelė, kiek atstovų iš 41 kraštų pasaulyje gyvenančių lietuvių turėtų dalyvauti seime. Iš viso būtų 193 dalyviai.

Žurnalą leidžia JAV Lietuvių Bendruomenės Socialinių reikalų taryba Čikagoje. Redaguoja Danutė Bindokienė, administruoja Danguolė Ilginytė. Žurnalas - dvimėnesinis. Turinyje apie sveikatą, apgaulingas reklamas, įžūlius pardavėjus ir sukčius, ar pakankamai žinome apie „Medicare“, apie

Babelio bokštą ir „dyvus“ erdvėse. Julija linki mums gero apetito, o redaktorė pataria: „Nebijokime prisiminti, net ir nemalonių dalyku, bet nesijaudinkime, jei ką pamirštame. Juk visi mūsų gyvenimo įvykiai sudėlioti „smegenų lentynose“ - kartais pavyksta juos atrasti, kartais nepavyksta“.

Dešimt metų Lietuvai vadovavo prezidentas Valdas Adamkus. Jis išleido knygą, kurioje dienoraščio būdu rašo apie antrosios kadencijos įvykius. Parašyta, kad literatūrinis bendraautoris Valdas Bartasevičius.

Knygos pradžioje spausdinamas Lenkijos prezidento Aleksandrio Kwasniewskio laiškas, kuriame jis pasisako apie bendravimą su Lietuvos prezidentu.

„Kad Valdas - išskirtinė asmenybė, rodydavo ne tik jo laimėjimai, bet ir tai, kaip subtiliai ir kultūringai jis jų siekė.“ Ilgokame laiške jis primena, kad jam arčiausias širdies buvo lenkų ir lietuvių santykiai. „Mudviejų prezidentavimo laikais politinis mūsų šalių bendradarbiavimas klostėsi

gerai ir teikė vilčių... Anuomet Valdo Adamkaus asmenyje Lenkija rado autoritetingą ir atsakingą partnerį. Prezidentas Adamkus dialoge su Lenkija nevengė liesti sudėtingų abiejų tautų bendros istorijos klausimų.“ Be to „Mūsų šalių bendradarbiavimas neabejotinai suteikė daug naudos besivienijančiai Europai ir viso pasaulio saugumui“. Buvęs Lenkijos prezidentas A. Kwasniewski pastebi, kad „Vienas didžiausių Valdo Adamkaus prezidentavimo pasiekimų, be abejo, buvo Jo didžiulis indelis į derybas dėl stojimo į NATO ir Europos Sąjungą... Lenkija būdama NATO nare nuo 1999 metų, sugebėjo paremti ir mūsų kaimynės narystę“.

Savo įžanginiame straipsnyje prez. V. Adamkus rašo, kad „Laikas greitai užžeria įvykius užmaršties dulkėmis. Ne kartą man pačiam teko įsitikinti, kad jau kitą dieną gali būti pasakojama visiškai kitaip, nei buvo iš tikrųjų“. Todėl jis ir rašė dienoraštį ir spausdino tik šešerių su puse metų laikotarpį - nuo pirmosios iki antrosios kadencijos ir visą jos laiką. Ankstesnių metų dienoraščio nespausdino, nes jais remiantis buvo parašyta jo pirmosios kadencijos atsiminimų knyga „Be nutylėjimų“.

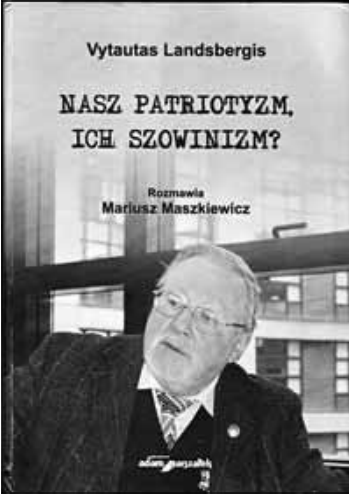
Žurnalą redaguoja Reda Sopranaitė. Redakcijoje yra Liutauras Serapinas, Živilė Seporaitytė, kun. Kęstutis Trimakas ir Vaidotas Vaičaitis. Per metus išleisdžia 10 laidų. Daug vertingų straipsniu spalvotos nuotraukos, puikus popierius, tačiau ir čia neapsieinama be „lyderių“ ir kitų svetimybų. Ateitininkų veiklos veidrodis — 64 puslapiai iš moksleivių, studentų ir vyresniųjų gyvenimo.

Ši knyga dedikuota Almai. Išleista 5000 egz. Išleido „Tyto alba“ (544 puslapiai). Pradėjęs skaityti, negali atsisitraukti nuo jos, nes sužinai daug nežinomų faktų ir tarsi kartu keliauji, kai buvo sprendžiamos Lietuvos ir pasaulio politikos problemos.

V.Landsbergio knyga lenkų kalba „Mūsų patriotizmas, jų šovinizmas?“

Sename kultūrų paribio ir universiteto mieste Torunėje lapkričio 18 d. buvo pristatyta nauja V.Landsbergio knyga lenkų kalba poleminiu pavadinimu „Mūsų patriotizmas, jų šovinizmas?“ (Nasz patriotizm, ich szowinizm?), apžvelgianti pastarojo šimtmečio lietuvių - lenkų santykius, šiuo metu vėl aštrinamus. Knygos bendraautorius, pasiūlęs tokį sumanymą – buvęs pirmasis Lenkijos ambasadorius Vilniuje po išsilaisvinimo ir diplomatinį santykių 1991 m. atkūrimo Mariusz Maszkiewicz tapo V.Landsbergio pokalbininku šioje knygoje.

Knygą pradeda Michalo Jagiello, buvusio Lenkijos kultūros viceministro, straipsnis „Svarbus pokalbis“, kur istorinė santykių apžvalga perpinta ir su asmeniniais 1989 - 1991 m. politiko kultūrininko prisiminimais. „Mūsų

patriotizmas, jų šovinizmas?“ teikia daug medžiagos apmąstymams, taip pat žinių ir vilčių, kad susikalbėti įmanoma.

„Kalbėjomės lenkiškai ir draugiškai“, sako V.Landsbergis. - „Buvo įdomu, gal ir kitiems bus įdomu. Džiaugiuosi, kad atsirado geros valios protingas žmogus, kuris tai pasiūlė. O dabar, jeigu knyga padės kam nors geriau susivokti neadekvačiai išpūstoje lenkų – lietuvių polemikoje, kokie to erzelio pagrindai, būsime padarę ir naudingą darbą.“

DĖMESIO DIRVOS RĖMĖJAMS

Primername „DIRVOS“ rėmėjams, kad „DIRVOS“ leidžia „Vilties“ draugija turi atleidimą nuo federalinių mokesčių Nr. 34-0745990, kas įgalina rėmėjus nurašyti savo aukas, palikimus bei kitą finansinę paramą „DIRVAI“ nuo federalinių pajamų mokesčių. Tikime, kad „DIRVOS“ rėmėjai padidins savo paramą.

„Vilties“ d-jos valdyba

RENGINIŲ KALENDORIUS

2012 m. sausio 15 d., sekmadienį, Clevelando Šv. Kazimiero parapijos klebonas Joseph A. Bacevice švęs 35 metų kunigystės sukaktį. Šia proga, tą dieną 11 val. ryto, aukos padėkos šv. Mišias. Po Mišių, parapijos svetainėje bus pabendravimas su sukaktuvininku. Visi kviečiami dalyvauti.

PASTABOS IR NUOMONĖS

GĖDA GENEROLUI

Lapkričio 29 d. 2011 m. „Dirvoje“ pasirodė generolo Pociaus laiškas, negražiai niekinantis 1940 metų Lietuvos vyriausybės nutarimą nesipriešinti Stalino ultimatumui. Toks tuometinės Lietuvos vyriausybės nutarimas nesipriešinti 60 kartų stipresniam priešui ir jau krašte virš 20 tūkstančių specialiai paruoštos Stalino kariuomenės ir daug karo technikos, Lietuvoje sveiku protu ir šaltu krauju vyriausybė nematė jokios galimybės apsiginti, o tik pražūtį Lietuvai. Matosi, kad generolas nežino, kad rusų kariuomenė 1940 metais birželio m. 14 d. įžengė į Lietuvą pasirodžiusi pulti ne tik gintis. Lietuvoje visose strateginėse vietose prie kareivinių jau buvo tūkstančiai rusų karių, kurie budėjo dieną ir naktį ir laukė bet kokio Lietuvos pasipriešinimo.

O 1940 metų birželio m. 14 d. rusus sutiko daugumas kitautaučių, žydai su gėlėmis, kaip rašo Leonidas Ragas, sutiko rusus tikėdamiesi saugaus ir gero gyvenimo, jie negalvojo, kad išduoda Lietuvą, jei nors vienas šūvis būtų iššautas, rusų kariuomenė būtų puolusi žudyti ir deginti miestus. Žmonės matė kaip 1941 m. išsigandę rusai ir jų talkininkai bėgdami žudė civilius gyventojus; prisiminkime Rainius ir kitas baises žudynes, Sukončių kaime durtuvais subadė niekuo kaltu pienininką, ūkininką Kalnietį nušovė pievoje. Rusai būtų išžudę visus Lietuvos karininkus ir kareivius visus iki vieno, Šaulių sąjungos, Jaunlietuvių organizacijų narius, visus tautininkus ir mokytojus, policininkus, valstybės tarnautojus, sudeginę kaimus, miestus ir miestelius. Rusai žygiavo į Lietuvą pasirodę karui. Ar Pocius gali apskaičiuoti kiek lietuvių būtų nužudę tėvelis Stalinas?

O pasauliui toks neprotingas pasipriešinimas būtų buvęs be reikšmės, pasauliui būtume pasirodę, kad esame

kvaili savižudžiai. Ir jei gali su priešu kovoti be ginklo, gali daugiau jam žalos padaryti ir kovotojas gali likti gyvas. Pažiūrėkime į Suomiją, geras mums pavyzdys ir pamoka, jie kovojo prieš Staliną gan ilgai, atsilaikė tik su vokiečių pagalba. Kaimynai švedai ir norvegai neleido vokiečių kariams per savo žemes siųsti pagalbą užpultiems suomiams. Suomia garbingai gynėsi nuo daug didesnio prieš, bet pralaimėjo. Atidavė Stalinui, ką Stalinas norėjo, 25 tūkstančiai suomių geriausių karių žuvo. Kas iš to Suomijai, suomia kasmet mini tą karą, bet pasaulis kasmet pagarbos Suomijai neduoda, nėra minėjimo nei Washington, Paryžiuje, Londone, Berlyne ir t.t. Net Vilnius nepagerbia mūsų bendro likimo brolius.

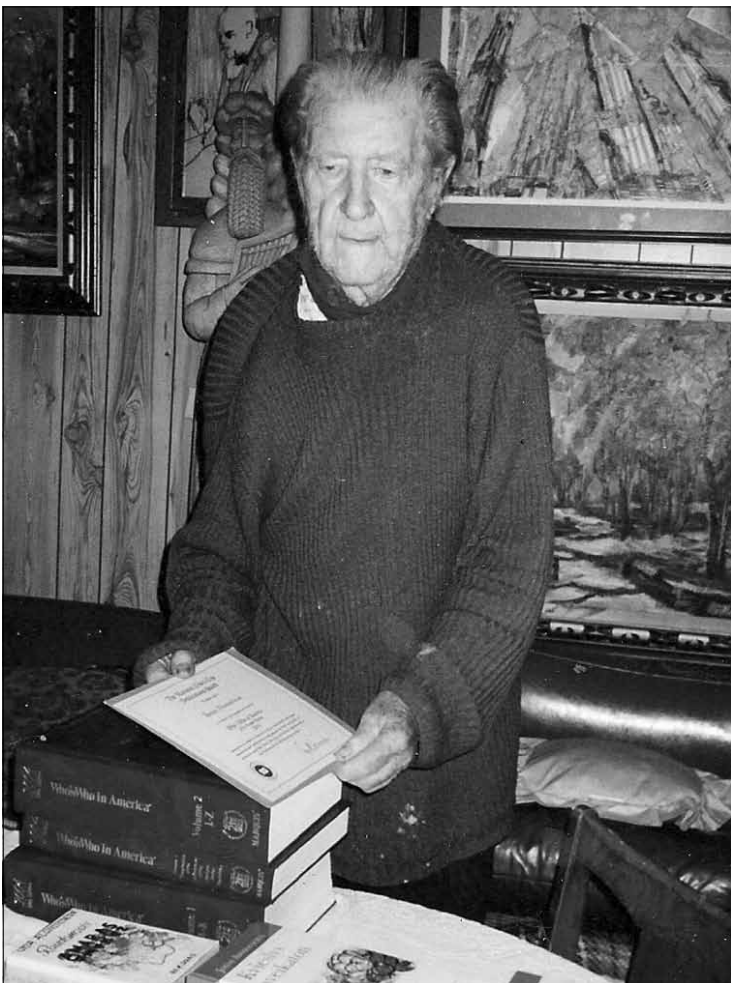
Gerbiamas Generole, skaičiau Jūsų biografiją, daug kursų, daug mokyklų lankei, daug pareigų turėjai, bet Lietuvos istorijos tikrai nesimokei.

1918 metais kuriant nepriklausomybę, pasaulis buvo visai kitoks, Europoje baisi suirutė, Rusijos caro, raudonoji komunistų gauja, vokiečių bermontininkai, slankiojo netvarkingai. Lietuva pasinaudojo tuo, mielaširdė Amerika nepadėjo, o Vokietija bandydama prisivilioti Lietuvą davė paskolas, net karalių Lietuvai siūlė. Todėl sąlygos buvo daug kitokios. Visos kariaujančios šalys buvo nuvargusios. Todėl negalima lyginti tų dviejų įvykių. Ir kas man skaudu buvo skaitant: „ir vyžuoti kaimo bernai... „Ar negražiau būtų vadinti kaimo vyrais, Generole?

*Algis Virvytis,
Boston, MA*

DR. J. ADOMAVIČIAUS PRISIMINIMUI JO 100 M. GIMIMO IR 5 M. MIRTIES SUKAKČIŲ PROGA

Edvardas Šulaitis

Dr. Jonas Adomavičius

Taip likimo buvo lemta, kad dr. Jono Adomavičiaus gimimo ir mirties datos (mėnesiai ir dienos) beveik sutampa. Gruodžio 15 d. minime šio žymaus tautiečio gimimo šimtmetį, o gruodžio 20 d. – penkmetį nuo jo netikėtos mirties.

Pamenu, savaitę prieš J. Adomavičiaus 95-ąjį gimtadienį dariau su juo interviu šios sukakties proga. Pokalbis buvo išspausdintas tos garbingos sukakties dieną mūsų spaudoje. Tada dar spėjau įamžinti ir kelias jo paskutines gyvenimo akimirkas, nes tuoj po to nutrūko šio žymaus žmogaus ilgo ir prasmingo gyvenimo siūlas.

Su dr. Adomavičiumi man yra tekę bendrauti gal kokius 50 metų (su pertraukomis). Jis Čikagoje apsigyveno 1949-aisiais, tais pačiais metais Tiubingeno universitete apgynęs medicinos daktaro laipsnį.

Atvykęs stažavosi Cook apskrities ligoninėje, čia ir liko dirbti iki pensijos. Pacientus priimdavo ir savo namuose Marquette Parke, kur turėjo „Alvudo“ sodybą, vėliau tapusią senų ir neįgalių žmonių namais. Čia prieglaudą be užmokesčio rasdavo ir naujai į Ameriką iš Lietuvos atvykę

tautiečiai, kuriuos daktaras ilgesniam ar trumpesniam laikui priimdavo gyventi.

Buvo didelis lietuviškų reikalų mecenatas

Daktaras J. Adomavičius turėjo dosnią širdį ir paremdavo daug lietuviškų projektų, taip pat atskirus žmones. Kai Lietuvai atgavus nepriklausomybę į Čikagą pradėjo važiuoti koncertuoti įvairūs ansambliai, dr. Adomavičius dažnai kiekvienam jų nariui duodavo po tūkstantinę ir dar pridėdavo po didelę dėžę vaisių. Tai padarydavo per savo talkininkus, nes niekada pats nelipdavo į sceną, nenorėjo pagyros žodžių.

Šis žymus mūsų tautietis finansavo romano 5 premijas, kurias skelbė „Lietuvių balso“ savaitraštis. Tam jis skirdavo po 10 tūkst. dolerių (I premija – 5 tūkst. dolerių, II – 3 tūkst., III – 2 tūkst. dolerių). Porą metų dr. J. Adomavičius po tūkstantinę skyrė ir „Amerikos lietuvių“ straipsnių konkursų laimėtojams. Be to, jis buvo vienas pirmųjų prieš daugiau nei 10 metų įsisteigusio „Amerikos lietuvių“ laikraščio bendradarbių. Taip pat rašė „Drauge“, „Naujienose“ bei kitoje spaudoje, skaitė paskaitas lietuviškose radijo programose. Turbūt nėra nė vienos lietuviškos organizacijos, kurios dr. J. Adomavičius nebūtų finansiniai parėmęs.

„DIRVAI“ AUKOJO

ALT s-gos Centro Valdyba, Chicago, IL.....	400
R.Jagminas, Bridgewater, MA	125
V.Mažeika, Park Ridge, IL	50
A.Januška, Milton, MA	45
D.Mačernis, Chicago, IL	45
A.Markevičius, Santa Monica, CA.....	45
J.Talandis, Santa Monica, CA ..	45
A.Karasa, Fallston, MD.....	35
A.Barzdukas, Falls Church, VA	25
A.Bimbiris, Boise, ID	25
K.Bruožis, Cleveland, OH.....	25
D.Jakas, Blue Bell, PA.....	25
N.Juščenai, Clev. Hts, OH	25
K.Kaspariūnas, Largo, FL	25
R.Strimaitis, Los Altos, CA.....	25
E. Brazauskas, Wickliffe, OH ..	20
N.Bražėnas, Sparhill, NY	20
J. Raslavičius, Elk Grove Vill., IL	20
J.Savaitis, York, PA.....	20
T.Sperauskas, Glen Cove, NY..	20
V.Gelgotas, Willoughby, OH....	15
B.Flynn, Madeira, OH	10
T.Kasiuba, Brooklyn, NY	10
A.Sakalas, Woodhaven, NY	10
M.Pažemėnas, Rancho Palos Verde, CA.....	5

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame

Išleido 12 tomų sveikatos patarimų

Prieš pat jo mirtį Lietuvoje išėjo paskutinis – 12-asis – raštų tomas (jie stambūs, po beveik 400 puslapių). Juose autorius rašė ne tik apie fizinių ligų gydymą, bet ir kaip išlikti dorais ir visapusiškai vertingais žmonėmis. J. Adomavičius nebuvo atlaidus ir dvasiškiams, kurių dalis tik tuščiažodžiauja, net nesistengdami padėti artimui, kuriam reikalinga įvairi pagalba.

Šiandien, kai jau penkerius metus tarp mūsų nėra šio šviesaus žmogaus, tie 12-a jo raštų tomų yra didžiulė vertybė. Skaitydamas J. Adomavičiaus pamokymus, kaip būti visapusiškai žmonėmis, susimąstai ir stengiesi atrasti teisingą gyvenimo kelią.

Tai gili ir nuostabi asmenybė (nors kartais jia atrodydavo ir keistokas), manau, ne vienas studentas apie šio žymaus mūsų tautiečio gyvenimą ir darbą parašys mokslinius darbus. Jo visapusiška veikla, norėjimas artimui vien tik gero ir stengimasis kiekvienam padėti, jį iškelia virš kitų mūsų tautiečių. Apie jį būtų galima daug rašyti. Tačiau jo atlikti darbai kalba už jį.

Šio kilnaus žmogaus palaidai po jo mirties buvo nuvežti gimtojon Lietuvon ir ten palaidoti šalia artimųjų.

Kažin, ar kada tarp Čikagos lietuvių atsiras antras toks dr. Adomavičius?

GERIAUSIA DOVANA
– „DIRVA“!

SPORTAS

Linas Kleiza praėjusią savaitę šypsojosi ir juokavo susitikime su Toronto „Raptors“ sirgaliais, rašo Lrytas.lt. „Numečiau penkis ar šešis kilogramus ir esu geriausios formos, kokios galiu būti“, – „Raptors“ žiniasklaidos dienoje sakė L.Kleiza, nerungtyniaujantis jau devynis mėnesius. Pasibaigus lokautui atvykęs į Torontą 26-erių metų Lietuvos krepšininkas iš karto ėmė treniruotis, tačiau tikėtis pamatyti jį rungtynėse dar nerealu. „Pagal mano grafiką sugrįžti numatyta sausio viduryje, gal kiek anksčiau. Bet dėl kelio jaučiuosi gerai, o aš įdedu daug darbo“, – sakė L.Kleiza.

Reuters

LIETUVOS VYRIAUSYBĖ ATRIŠO PREMIJŲ MAIŠĄ

LR Vyriausybė skyrė pinigines premijas Lietuvos sportininkams, pasiekusiems reikšmingų laimėjimų 2011 m. vykusiuose pasaulio, Europos čempionatuose ir varžybose. Premijos skirtos Lietuvos studentų dviračių sporto rinktinei, akrobatinio skraidymo lakūnui **Jurgiui Kairiui**, stalo teniso sportininkei **Rūtai Paškauskienei** ir **Klaipėdos universiteto Lotynų Amerikos sportinių šokių ansamblui „Žuvėdra“**.

Didžiausia premija – 50 tūkst. litų – paskirta 2011 metų Lotynų Amerikos sportinių šokių ansamblių pasaulio čempione tapusiai Klaipėdos universiteto ansamblio „Žuvėdra“ pirmajai komandai.

Pagal galiojantį nutarimą, septintą kartą pasaulio čempionais tapusiems „Žuvėdros“ šokėjams premijos nepriklausė, nes Lotynų Amerikos sportiniai šokiai yra neolimpinė sporto šaka, o čempionate turėjo dalyvauti ne mažiau kaip 32 varžovai iš ne mažiau kaip 16 šalių (Vilniuje šoko 17 ansamblių iš 10 šalių).

Išimtis buvo padaryta 7-is kartus pasaulio ir 7-is kartus Europos čempionės „Žuvėdros“ laimėjimą Vyriausybei įvertinus kaip ypač reikšmingą Lietuvai.

33,75 tūkst. litų premija už laimėjimus 26-ojoje pasaulio studentų vasaros universiadoje, vykusioje 2011 m. rugpjūčio 12–23 d. Kinijoje, buvo įvertinta Lietuvos studentų dviračių sporto rinktinė.

Dviratininkė **Vilija Sereikaitė** 3 km persekiojimo lenktynėse treke iškovojo pirmąją vietą ir 3 kartus pagerino universiados rekordą,

o dviratininkės **Aleksandra Sošenko, Eglė Zablockytė** ir **Aušrinė Trebaitė** pirmąją vietą iškovojo komandinėse 30 km lenktynėse plente.

Už 2011 metų Europos stalo teniso čempionate Lenkijoje iškovotą pirmąją vietą moterų dvejetų varžybose R.Paškauskienei, pagal galiojančią tvarką, buvo numatyta 2 tūkst. litų premija. Tačiau atsižvelgus į daugkartinius šios sportininkės pasiekimus – 7 kartus laimėtą Europos bronzos medalį, 2 kartus laimėtą sidabro medalį ir net 7 pergales Europos čempionate – jai skirta 15 tūkst. litų premija.

Tokia pati premija – 15 tūkst. litų – paskirta Lietuvos akrobatinio skraidymo meistriui Jurgiui Kairiui, iškovojušiam trečiąją vietą 2011 metų pasaulio akrobatinio skraidymo čempionate Italijoje. J.Kairys keletą kartų yra tapęs pasaulio „Grand Prix“ taurės nugalėtoju, 2009 metų pasaulio akrobatinio skraidymo čempionate iškovojo antrąją vietą. Pagal 2007-aisiais J. Kairio sukurtas taisykles yra rengiamos pasaulio elito akrobatinio skraidymo varžybos.

Vidaus reikalų ministras Raimundas Palaitis taip pat pateikė Lietuvos Respublikos prezidentei Daliai Grybauskaitei „Žuvėdra“ trenerių Onos Skaistutės Idzelevičienės ir Romaldo Idzelevičiaus bei aštuoniolikos ansamblio šokėjų kandidatūras valstybiniams apdovanojimams.

„Žuvėdros“ pasiekimai sportinių šokių varžybose – nenuginčijami. Todėl atsižvelgdamas į tai, už Lietuvos

NBA STREIKAS BAIGĖSI

Lapkričio 26 d., naktį NBA komisaras David Stern ir žaidėjų asociacijos direktorius Billy Hunter paskelbė, kad pasiekė žodinį susitarimą dėl naujosios NBA kolektyvinės darbo sutarties.

„Pasiekėme susitarimą, tačiau suprantame, kad jis dar turės būti patvirtintas daugybės instancijų. Tačiau tikime, kad visus reikalingus dokumentus jos patvirtins ir **sezonas prasidės gruodžio 25 d.**“, – kalbėjo D.Stern.

„Mes mylime krepšinį, tad eikime ir žaiskime jį“, – džiaugsmingai pasakė vienos komandos savininkas.

Tai reiškia, kad Europa neteks visų NBA krepšininkų, kurie pagal susitarimą turi grįžti į stipriausią krepšinio lygą vos tik pasibaigus lokautui. Taigi Linas Kleiza nevilks „Lietuvos ryto“ ar „Žalgirio“ marškinėlių, o Ty Lawsonas netrukus paliks Kauno „Žalgirį“. NBA žvaigždžių neteks ir tokios Europos komandos kaip Madrido „Real“, Maskvos srities „Chimki“, Sienos „Montepaschi“, Stambulo „Fenerbahce Ulker“ ir kitos.

NBA treniruočių stovyklos prasidėjo gruodžio 9 dieną, o sezone bus sužaistos 66 varžybos. Streikas truko 149 dienas.

vardo garsinimą pasaulyje, siūlau Jos Ekscelencijai šio ansamblio trenerius apdovanooti Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino ordino Komandoro didžiaisiais kryžiais, o „Žuvėdros“ šokėjus – ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Riterio kryžiais“, – sakė ministras R.Palaitis.

15min.lt

LIETUVIŲ RADIO PROGRAMA girdima antradieniais 9:00-10:00 val. vak. iš WPAT stoties 930 AM banga.

Interneto svetainė: WWW.WPAT930AM.COM

Dėl pranešimų ir skelbimų kreiptis į dr. Giedrę Kumpiką, 82-32 Bell Blvd., Hollis Hills, NY 11427. Tel. (718) 776-1687. Fax: (718) 479-8923. E-mail: amberwings@mac.com

PRENUMERUOKITE DIRVĄ

METAMS - \$55,
PUSEI METŲ - \$40,
PIRMA KLASĖ - \$78,
ORO PAŠTU Į UŽSIENĮ
METAMS - \$130.00

P.S. TIRE Inc.

Complete Front End Service

216 481-5397

New and used Tires, Brakes, Shocks, Struts
Mufflers, Lube oil and Filter
Buy any 4 tires and receive a P.S. Tire hat!

OPEN

Mon. – Fri.: 8 am to 6 pm

866 E. 200th St.

Sat.: 8 am to 4 pm

Cleveland, OH 44119

JAKUBS AND SON Laidojimo Įstaiga

William J. Jakubs Sr.
William J. Jakubs Jr.
Stephen Waite

Licenzijuoti direktoriai ir balzamuotojai

936 East 185th Street Cleveland, Ohio 44119

36000 Lakeshore Blvd. Eastlake, Ohio 44095

Telefonas: (216) 531-7770

Laidotuvių koplyčia erdvi, vėsinama,
teliantis jaukia atmosferą rūdiesio valandoje.
Didelė aikštė automobiliams pastatyti.

TAUPA

LITHUANIAN CREDIT UNION

SAVI PAS SAVUS KVIEČIAME VISUS Į TAUPĄ

Telefonas (216) 481-6677; El. paštas TAUPA@AOL.COM
767 EAST 185th Street CLEVELAND, OHIO 44119

DARBO VALANDOS :

Antradienį, trečiadienį ir ketvirtadienį 9:00 v.r. - 4:00 p.p.

Penktadienį 9:00 v.r. - 6:00 p.p.

Šeštadienį 9:00 v.r. - 12:00 p.p.

Sekmadienį 11:00 v.r. - 12:00 p.p.

KIEKVIENA TAUPOMOJI SĄSKAITA IKI \$250,000 YRA APDRAUSTA (NCUA)